

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL D.B. SKUNDO**

2024 m. birželio d. Nr. S- (7-2023/170)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos pirmininko Evaldo Raistenskio, narių Jurgitos Narkevičiūtės (pranešėja), Andriaus Veniaus ir Vilmos Vildžiūnaitės, išnagrinėjo D.B. (toliau – Pareiškėjas) 2023-10-11 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2023-09-28 sprendimo dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (21.222 Mr)-FR0682-240. Pareiškėjo atstovas advokatas M.Ž. dalyvavo 2023-12-19 Komisijos posėdyje, Inspekcijos atstovas Komisijos posėdyje nedalyvavo.

Komisija n u s t a t ė :

Komisija 2024-02-19 protokoliniu sprendimu Nr. PP- 34 (7-2023-170) nusprendė sustabdyti Pareiškėjo 2023-10-11 skundo dėl Inspekcijos 2023-09-28 sprendimo dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (21.222 Mr)-FR0682-240 nagrinėjimą iki, kol bus gauta informacija iš mokesčių administratoriaus. Inspekcija 2024-04-12 raštu Nr. (24.10-31-5Mr)-1360 bei advokatas M.Ž. 2024-03-22 ir 2024-05-01 pateikė papildomą medžiagą ir paaiškinimus. Komisija elektroniniu laišku pasiūlė organizuoti papildomą posėdį, tačiau mokesčių mokėtojo atstovas nurodė, jog būtinybės tam nėra. Atsižvelgus į tai, kad neliko aplinkybių, dėl kurių Pareiškėjo skundo nagrinėjimas buvo sustabdytas, t. y. ginčo šalys pateikė prašomą informaciją, Pareiškėjos

2023-10-11 skundo nagrinėjimas atnaujinamas ir skundas nagrinėjamas iš esmės.

Pareiškėjas su skundžiamu Inspekcijos sprendimu nesutiko, pateikdamas skundą Komisijai prašė tenkinti mokesčių mokėtojo skundą ir panaikinti ginčijamą mokesčių administratoriaus sprendimą. Pareiškėjas nurodė, jog iš mokestinio ginčo medžiagos matyti, kad mokesčių administratorius buvo nenuoseklus ir prieštaringas. Inspekcija visiškai neatsakė į esminius mokesčių mokėtojo motyvus dėl dvigubo apmokestinimo pridėtinės vertės mokesčiu (toliau – PVM). Mokesčių administratorius tendencingai rėmėsi neobjektyviais ir nepatikimais duomenimis, kurie neatitiko realių faktinių aplinkybių.

Skunde nurodoma, jog vienas iš pagrindinių mokesčių apskaičiavimo principų yra apmokestinimo aiškumas. Mokesčių mokėtojai turi suprasti savo prievoles, žinoti kaip jas vykdyti. Mokesčių mokėtojai turi pagrįstą lūkestį tikėti, kad analogiškos ar panašios situacijos bus traktuojamos vienodai, vengiama siurprizinių sprendimų ir juos lydinčių sankcijų. Pasak mokesčių mokėtojo, Inspekcija turi siekti, kad apmokestinimas būtų sąžiningas. Tai reiškia, kad mokesčių administratoriaus motyvacija privalo būti paprasta ir aiški. Priimami sprendimai negali būti „pritempinėjami“ ar grindžiami akivaizdžiai su ginčo esme ar laikotarpiu nesusijusiomis aplinkybėmis. Mokesčių administratorius privalo siekti apmokestinimo aiškumo ir sąžiningumo, o ne apmokestinti „bet kokia kaina“ ir kuo didesne suma. Mokesčių mokėtojo ir mokesčių

administratoriaus santykis turi būti grindžiamas bendradarbiavimu, o ne žūtbūtiniais siekiu suformuoti kaip įmanoma didesnę mokesčių prievolę.

Dėl apskaičiuoto PVM. Patikrinimo akte mokesčių administratorius rėmėsi bendradarbiavimo, protingumo, turinio reikšmingumo ir PVM neutralumo principo kriterijais, kadangi neskaičiavo PVM mokesčių mokėtojui nuo (duomenys neskelbtini) esančio žemės sklypo su gyvenamuoju namu tiekimo (detaliau: 2023-06-27 patikrinimo akto Nr. (21.222 Mr) FR0680-206 II dalis, 1 punktą, 22 lapas, 4 pastraipa).

Pareiškėjas nurodo, jog iš 2020-09-16 pirkimo–pardavimo sandorio dirbtinai mokesčių mokėtojui formuojama PVM prievolė yra sumokėta į valstybės biudžetą žemės sklypų pardavimo sandoriais. T. y. visi UAB „G“ 2020-09-16 pirkimo–pardavimo sutartimi perleisti žemės sklypai buvo parduoti galutiniams vartotojams ir iš šių sandorių apskaičiuotas PVM yra sumokėtas į valstybės biudžetą. Mokesčių mokėtojui bendradarbiaujant su mokesčių administratoriumi paaiškėjo, kad Inspekcija neginčija, jog UAB „G“ ir UAB „S“ yra sumokėjusios PVM nuo visų 2020-09-16 pirkimo–pardavimo sutartimi perleistų žemės sklypų. Galutinių vartotojų sumokėta PVM suma ženkliai viršija mokesčių mokėtojui apskaičiuotą PVM sumą. Taip pat Inspekcija mokesčio patikrinimo metu neginčijo, kad UAB „G“ ir UAB „S“ šiame sandoryje yra sąžiningos, nesukčiauja ir nepiktnaudžiauja PVM srityje. Kartu, mokesčių administratorius neginčijo aplinkybės, kad UAB „G“ turėtų teisę į PVM atskaitą, jeigu 2020-09-16 pirkimo–pardavimo sandoris būtų apmokestintas PVM.

Skunde atkreipiamas dėmesys ir nurodoma Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (toliau – ESTT) praktika, jog visuotinai pripažįstama, kad PVM kodo neturėjimas nėra kliūtis teisei į atskaitą atsirasti, o PVM sąskaita faktūra yra formali, o ne esminė teisė į PVM atskaitą atsiradimo sąlyga. Taip pat valstybėms narėms neleidžiama teisės atskaityti PVM susieti su sąskaitų faktūrų turiniui keliamomis sąlygomis. Pagal mokesčių mokėtoją, ESTT yra nusprendęs, jog pagrindiniu PVM neutralumo principu reikalaujama, kad būtų suteikta teisė į pirkimo PVM atskaitą, jeigu esminiai reikalavimai yra įvykdyti, net jei apmokestinamieji asmenys neįvykdė kai kurių formalinių reikalavimų.

Mokesčių administratorius pripažino, kad teoriškai mokesčių mokėtojas būtų galėjęs turėti teisę į PVM atskaitą ir mokėtinas PVM skirtumas į valstybės biudžetą nesusidarytų. Mokesčių administratorius privalo būti nuoseklus ir laikytis lygiateisiškumo bei apmokestinimo aiškumo principų. Aukščiau išdėstytos aplinkybės suponuoja, kad nesant ginčo dėl į valstybės biudžetą mokėtino PVM skirtumo nebuvimo ir pripažįstant, kad UAB „G“ iš ginčo sandorio būtų turėjusi teisę atskaityti PVM, šiuo metu nebėra pagrindo formuoti papildomos PVM prievolės. PVM apskaičiavimas šiuo konkrečiu atveju pažeistų PVM neutralumo principą, bendradarbiavimo principą, neatitiktų apmokestinimo aiškumo principo, teisingumo ir protingumo principų.

Mokesčių mokėtojas skunde laikosi pozicijos, kad tikrinamuoju laikotarpiu ekonominė veikla nebuvo vykdyta. Skunde Komisijai pabrėžiama, kad Pareiškėjo atveju mokesčių administratorius pamina savo principus, kadangi desperatiškai siekia apmokestinti mokesčių mokėtoją, nors neabejotinai supranta tokios mokesčių prievolės nepagrįstumą. Nėra ginčo, kad tikrinamuoju laikotarpiu mokesčių mokėtojas iš esmės įvykdė vienintelį nekilnojamojo turto (toliau šiame sprendime – ir NT) perleidimo sandorį. Pasak Pareiškėjo, dirbtinis nereikšmingų motyvų ieškojimas ir bandymas „pritempti“ prie ekonominės veiklos, veikiau demonstruoja motyvacijos silpnumą, o ne visuotinai taikytiną mokesčių teisės doktriną.

Ekonominės veiklos vykdymas nėra nelegali, nesąžininga ar kitaip žmogų neigiamai charakterizuojanti veikla. Todėl išties nesuprantami ir menkaverčiai yra mokesčių administratoriaus motyvai, kada 2011 metais atliktus pardavimus bandoma pristatyti kaip reikšmingus, nagrinėjant vienintelį tikrinamuoju laikotarpiu atliktą sandorį. Analogiškai pasisakytina ir dėl gyvenamojo namo adresu: (duomenys neskelbtini), perleidimo sandorio 2018 metais. Mokesčių administratoriui suprantama, kad be dirbtinai kuriamo negatyvaus konteksto, apmokestinimo modelis neturi perspektyvos, todėl motyvacija yra papildoma į tikrinamąjį laikotarpį nepatenkančiais tariamais pažeidimais.

Apmokestinimo modelis neturėtų būti formuojamas pagal pasenusį ir nebeaktualų individualios veiklos apmokestinimą. Individualios veiklos apmokestinimui reikšmingos savybės nėra pripažįstamos pagal ESTT formuojamą praktiką:

– Pardavimo sandorių skaičius ir apimtis patys savaime nėra esminiai nustatinėjant asmens ekonominės veiklos vykdymą (šiuo aspektu žiūrėti: ESTT 1996-06-20 sprendimo Wellcome Trust, C-155/94, 37 punktą). Vien aplinkybė, jog prieš perleidimą suinteresuotasis asmuo žemės sklypą padalijo, siekdamas gauti geriausią bendrą kainą, nėra esminė, kaip ir šių sandorių sudarymo trukmė ar iš jų gautų pajamų dydis. Iš tiesų visos šios aplinkybės gali būti susijusios su suinteresuotojo asmens asmeninio turto valdymu (šiuo aspektu žiūrėti: ESTT 2011-09-15 sprendimą sujungtose bylose C-180/10 ir C-181/10). Ekonominė veikla gali būti nustatoma, jeigu suinteresuotasis asmuo pradeda aktyvius prekybos žeme veiksmus ir imasi panašių priemonių į gamintojo, prekybininko ar paslaugas teikiančio asmens, kaip jie apibrėžti 2006-11-28 Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (toliau – 2006/112/EB Direktyva) 9 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje, naudojamas priemonės.

– Mokesčių mokėtojas yra nekilnojamojo turto vystymu užsiimančios bendrovės (UAB „S“ akcininkas, todėl bet kokia ekonominė veikla yra vykdoma šios įmonės. Mokesčių mokėtojas nerinko gyvenamojo namo statybos sąskaitų, neatskaitė pirkimo PVM, nes neplanavo vykdyti ir faktiškai nevykdė jokios ekonominės veiklos. Šiuo konkrečiu atveju mokesčių mokėtojas apmokestintas iš esmės vien tuo pagrindu, kad jis „kažkada“ pirko ir pardavė kitus nekilnojamojo turto objektus ir siekė gauti pajamų. Kitų nekilnojamojo turto objektų pardavimas kitais laikotarpiais, Pareiškėjo vertinimu, neturi teisinės reikšmės, nes tai tiesiogiai oponuoja ESTT praktikai ir turi dirbtinių motyvų požymių. Pajamų gavimas ar siekis gauti pajamų taip pat nėra ekonominę veiklą atribojantis ar įrodantis kriterijus. Kiekvienas atidus ir protingas asmuo siekia gauti pajamų, savo turtą parduoti kaip įmanoma geresne kaina ir geresnėmis sąlygomis, didinti savo turto apimtį ir užsitikrinti savo bei šeimos gerovę. Tačiau tai savaime nesuponuoja, kad jis vykdo atitinkamą ekonominę veiklą. Siekis gauti geresnę kainą ir su tuo susiję veiksmai, visų pirma, yra įprastinis bet kokio protingo ir atidaus asmens veiklos modelis, o ne ekonominės veiklos kriterijus.

Pasak Pareiškėjo, mokesčių administratorius neturi teisės apmokestinimo susieti su primityviu ir formaliu aplinkybių vertinimu. Taip pat mokesčių administratorius neturi teisės oponuoti ESTT praktikai arba nesąžiningai įrodinėjimo pareigą permesti mokesčių mokėtojui (Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 67 straipsnis). Skunde nurodoma, jog mokesčių administratorius nepagrindė savo pozicijos, kad mokesčių mokėtojas tikrinamuoju laikotarpiu aktyviai vykdė ekonominę veiklą ir tokiu būdu pažeidė mokesčių teisės aktus.

Dėl apskaičiuoto gyventojų pajamų mokesčio (toliau – GPM). Komisijai pateiktame skunde pabrėžiama, kad mokesčių administratorius atsisakė taikyti GPM lengvatą, kai mokesčių mokėtojas gyvenamajame būste gyvena labai ilgą laiką, tačiau per klaidą ar dėl kitų priežasčių šiame būste nebūna deklaravęs savo gyvenamosios vietos. Pasak Pareiškėjo, visiškai nepagrįstos, nesąžiningos ir neatitinkančios įstatymo normos bei komentaro yra patikrinimo akto išvados, jog mokesčių mokėtojas turi įrodinėti faktinį gyvenimą deklaruotoje gyvenamojoje vietoje. Tokia mokesčių administratoriaus pozicija neatitinka ir teismų praktikos, o MAĮ 69 straipsnio nuostatų taikymas yra akivaizdžiai nepagrįstas. Mokesčių mokėtojo nuomone, tai, jog Pareiškėjas negyveno ginčo objektuose, administratorius grindė dviem motyvais: 1) gyvenamojo būsto baigtumo procentu iš VĮ Registrų centro išrašų; 2) vandens ir energijos tiekimo nebuvimu. Skunde teigiama, jog mokesčių mokėtojas, šiuo metu gyvena gyvenamajame name adresu: (duomenys neskelbtini). Kaip matyti iš mokesčių administratoriui pateikto šio nekilnojamojo turto registro išrašo, jo baigtumo procentas siekia 17 proc. Realybėje šio namo baigtumas yra 100 proc., jis yra visiškai įrengtas ir mokesčių mokėtojas su šeima jame gyvena jau daugiau nei metus laiko. Papildomai prie skundo Komisijai Pareiškėjas pateikė ir minėtą faktą patvirtinančius įrodymus. Iš skunde išdėstytų argumentų, Pareiškėjo nuomone, gyvenamojo būsto baigtumo procentas nėra objektyvus, patikimas ir realius atitinkantis kriterijus, kai yra sprendžiama apie galimybę gyventi atitinkamame būste. Todėl

šis mokesčių administratoriaus motyvas yra nepagrįstas ir nepaneigiantis faktinio mokesčių mokėtojo gyvenimo deklaruotose vietose.

Analogiškai Pareiškėjas pasisakė dėl vandens bei energijos tiekimo. Nurodė, jog mokesčių administratoriaus klaidingą poziciją lemia techniniai niuansai, susiję su atitinkamų resursų tiekimu statybos metu. Paaiškino, kad kol objektas yra statomas, nėra galimybės sudaryti sutartį su buitiniu vartotoju. Tokia galimybė atsiranda tik pripažinus statinį tinkamu naudoti. Tačiau tai, kad statinys nėra pripažintas tinkamu naudoti, nereiškia, kad į jį nėra tiekiamas vanduo ar energiniai resursai. Kaip ir aukščiau paminėtu atveju – mokesčių mokėtojas daugiau nei metus laiko gyvena name adresu: (duomenys neskelbtini), tačiau neturi sutarties su vandens tiekėju. Vanduo yra tiekiamas laikino įvado pagrindu, o tiekimo kiekiai yra apskaičiuojami pagal skaitliuko rodmenis. Vien tai, jog nebuvo sudarytos buitinio vartotojo vandens ar energijos tiekimo sutartys, nereiškia jog atitinkami resursai nebuvo tiekiami. Todėl tai nėra pakankamas pagrindas pripažinti, jog atitinkamame būste nebuvo galima gyventi. Mokesčių administratoriui patikrinimo metu buvo pateikta AB „I“ sąskaita už elektrą, tačiau šie faktai buvo ignoruojami. Mokesčių administratorius visiškai neatsižvelgė ir į mokesčių mokėtojo pateiktą gyvenamojo namo adresu: (duomenys neskelbtini), baldų planą, pertvarų planą, santechnikos planą, šviestuvų planą, rozečių planą, grindų planą, lubų planą, apdailos planą ir baldų išsklotines. Tai patvirtina, kad šis objektas buvo skirtas išimtinai mokesčių mokėtojo asmeniniams šeimos poreikiams ir nuolatiniam gyvenimui.

Byloje nėra ginčo, kad lėšos, gautos pardavus gyvenamąjį namą adresu: (duomenys neskelbtini), buvo panaudotos kito gyvenamojo būsto įsigijimui. Nėra ginčo ir dėl to, kad mokesčių mokėtojas faktiškai gyvena ir deklaruojant gyvenamąją vietą šiame būste (duomenys neskelbtini). Vien tai, kad pasikeitus aplinkybėm ankstesnis būstas buvo parduotas, nesudaro pagrindo užkirsti kelią teisėtai pasinaudoti būsto GPM lengvata.

Dėl sankcijų. Pareiškėjas skunde teigia, jog PVM dalyje paskirta nuobauda yra nepagrįsta, visų pirma, dėl to, kad valstybės biudžetas nėra patyręs žalos. PVM mokestis apskaičiuotas formaliai ir neteisingai. Mokesčių administratorius skundžiamame sprendime dėl patikrinimo akto tvirtinimo neatsakė į šiuos mokesčių mokėtojo motyvus ir tai tik patvirtina, kad šioje dalyje ginčo dalyje delspinigiai neturėjo būti apskaičiuoti.

Pareiškėjo vertinimu, GPM dalyje paskirta bauda yra akivaizdžiai per didelė ir neatitinkanti faktinių ginčo aplinkybių. Mokesčių administratorius nustatė, kad mokesčių mokėtojas bendradarbiavo, pripažino dalį pažeidimų. Skunde nurodyta, jog mokesčių mokėtojas siūlė mokesčių administratoriui sudaryti mokestinį susitarimą, teikė įrodymus, siekė išspręsti ginčą taikiai ir sąžiningai. Pasak mokesčio mokėtojo, negalima nepažymėti ir socialinio aspekto – mokesčių mokėtojas kuria darbo vietas, teikia mokesčių deklaracijas ir moka didelius mokesčius, augina dvi mažametes dukras.

Skunde Komisijai nurodoma, kad mokesčių mokėtojas remiasi ir jam telefoniniu ryšiu suteiktomis mokesčių administratoriaus konsultacijomis. Konsultacijų metu jam buvo paaiškinta, kad mokesčių mokėtojas turi teisę naudotis GPM lengvatomis bei gali perparduoti ir keletą būstų per trumpą laikotarpį. Mokesčių administratoriaus pateikta konsultacija yra pagrindas apskritai atleisti mokesčių mokėtoją nuo skirtingų sankcijų.

Priešingos pozicijos laikosi Inspekcija. Inspekcija, išnagrinėjusi Pareiškėjo pateiktas pastabas bei mokestinio patikrinimo medžiagą nustatė, jog mokesčių mokėtojas vykdė ekonominę veiklą ir iš šios veiklos gavo pajamų. Taip pat Inspekcija, pritaikiusi turinio viršenybės prieš formą principą bei atkūrusi iškreiptas ir paslėptas aplinkybes, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatymo (toliau – GPMĮ) bei MAĮ nuostatomis, mokestinio patikrinimo metu neatsižvelgė į tai, kad Pareiškėjas už gyvenamųjų objektų (adresu: (duomenys neskelbtini), (duomenys neskelbtini)) pardavimą gautoms pajamoms taikė GPMĮ 17 straipsnio 1 dalies 54 punkte nustatytą lengvatą.

Dėl apskaičiuoto PVM. Patikrinimo metu nustatyta, kad Pareiškėjas tikrinamuoju laikotarpiu įsigijo 4 nekilnojamojo turto objektus, iš jų:

–1 objektą (adresu: (duomenys neskelbtini)) 2017 metais;

–2 objektus (adresu: (duomenys neskelbtini)) 2018 metais;

–1 objektą (adresu: (duomenys neskelbtini)) 2021 metais;

–1 sklypą (adresu: (duomenys neskelbtini)), kuris Nacionalinės žemės tarnybos prie Žemės ūkio ministerijos Vilniaus m. skyriaus vedėjo 2019-06-19 sprendimu Nr. 49 SK-1027-(14.49.109) buvo padalintas į 7 dalis; 3 sklypuose statė gyvenamuosius namus.

Pareiškėjas trimis sandoriais pardavė 9 NT objektus (iš jų mažaaukščių gyv. namų teritorijos žemės sklypo dalį su naujos statybos 5 kambarių butu adresu: (duomenys neskelbtini) metais, 5 vienbučių ir dvibučių gyv. namų teritorijos sklypus su pradėtu statyti (baigtumas 20 proc.) namu bei 2 kitos (susiekimo bei rekreacinės) paskirties sklypus (duomenys neskelbtini) 2020 metais; naujos statybos vienbutį gyv. namą su sklypo dalimi (duomenys neskelbtini) 2021 metais).

Patikrinimo metu nustatyta bei ginčijamame Inspekcijos konstatuota, kad Pareiškėjas nekilnojamojo turto pardavimo sandorius vykdė ir anksčiau, t. y. iki tikrinamojo laikotarpio pradžios (2011 m.) buvo įsigytas sklypas adresu: (duomenys neskelbtini); sklype statyti 4 gyvenamieji namai, iš jų 3 parduoti 2012–2013 metais, 1 perregistruotas sutuoktinės vardu ir jos parduotas 2017 metais. Pažymėtina, kad panašią veiklą vykdė ir Pareiškėjo valdoma įmonė UAB „S“.

Inspekcija nustatė su mokestiniu ginču susijusias faktines aplinkybes, konkrečiai pasisakydama dėl kiekvieno turto objekto:

Dėl NT adresu: (duomenys neskelbtini) įsigijimo ir pardavimo. Pareiškėjas 2017-10-19 įsigijo mažaaukščių gyvenamųjų namų statybos sklypo 274/587 dalį esančią (duomenys neskelbtini), iš UAB „B“ (akcininkė bei vadovė – Pareiškėjo sutuoktinė A.B.) už 27 000 Eur. Bendrovė 2017-10-19 išrašė PVM sąskaitą faktūrą Nr. BO20, kurioje apmokestinamoji vertė – 27 000 Eur, 0 Eur PVM. Tą pačią dieną, ta pačia sutartimi 290/587 sklypo dalis buvo parduota A.B. už 27 000 Eur (be PVM). Likusi sklypo 23/587 dalis buvo parduota 2017-10-04 kitam juridiniam asmeniui.

VĮ Registrų centro duomenimis, UAB „B“ 0,0587 ha mažaaukščių gyvenamųjų namų teritorijos sklypą buvo įsigijusi 2016-05-17 iš fizinių asmenų, 2017 m. sklype pradėtas statyti dvibutis gyvenamasis namas, juridiniam asmeniui 2017-01-03 įformintas Valstybinės teritorijų planavimo ir statybos inspekcijos prie Aplinkos ministerijos Savavališkos statybos aktas Nr. SSA-100-170103-00001. Duomenų, kada ir kam buvo išduotas statybos leidimas, Statybos leidimų ir statybų valstybinės priežiūros informacinėje sistemoje „Infostatyba“ (toliau – IS „Infostatyba“) nenustatyta, namas įregistruotas pagal suformuotą nekilnojamojo daikto kadastro duomenų bylą (kadastro žyma) bei 2018-03-27 Deklaraciją apie statybos užbaigimą Nr. ACCr-30-180327-00562.

Patikrinimo metu buvo pateiktas paklausimas UAB „B“ prašant atsakyti – kas (bendrovė ar Pareiškėjas) sklype statė gyvenamąjį namą, kokia buvo namo būklė (baigtumo proc.) sklypo pardavimo metu bei kiek statybos išlaidų bendrovė patyrė. Gautame atsakyme buvo nurodyta, kad sklypas parduotas nusprendus nebevystyti statybų – sklypas glaudžiai ribojosi su individualiais namais, kaimynai nesutiko su vykdomomis statybomis ir išpėjo apie būsimus teismus, bendrovė resursų neturėjo, įmonėje dirbo tik vienas darbuotojas, statybų darbus objekte vykdė Pareiškėjas, tačiau nenurodė, ar namas buvo pradėtas statyti ir kokia buvo jo būklė sklypo pardavimo metu. Pareiškėjas nurodė, kad UAB „B“ statybų sklype nevykdė, neturėjo projekto ir leidimų, buvo atlikti tik žemės lyginimo darbai, tačiau, įsivėlus į konfliktą su kaimyninių namų savininkais, buvo surašytas savavališkos statybos protokolas, tai ir buvusi viena iš pagrindinių priežasčių, dėl ko įmonė sklypą pardavė.

Pagal 2018-05-25 pirkimo–pardavimo sutartį Nr. DJ-2899 Pareiškėjas 5 kambarių butą adresu: (duomenys neskelbtini) (nurodytas 100 proc. baigtumas), pardavė V.V. už 185 000 Eur (iš jų 158 000 Eur pastato vertė ir 27 000 Eur sklypo vertė).

Metinėje pajamų deklaracijoje už 2018 m. (toliau – GPM deklaracija už 2018 metus) Pareiškėjas šio turto pardavimo pajamas deklaravo kaip neapmokestinamas. Pateiktame 2023-02-01 paaiškinime Pareiškėjas nurodė, kad sklype pasistatė gyvenamąjį namą ir pradėjo gyventi jau 2017 m. gruodžio mėn., 2018-03-27 pateikė deklaraciją apie statybos užbaigimą ir 2018-04-04 deklaravo gyvenamąją vietą; pajamas deklaravo kaip neapmokestinamas todėl, kad pardavė gyvenamąjį būstą

(įskaitant priskirtą žemę), kuriame gyveno ir buvo deklaruota gyvenamoji vieta, o gautos pajamos per vienus metus nuo būsto pardavimo buvo panaudotos gyvenamojo būsto adresu: (duomenys neskelbtini), įsigijimui, kuriame gyveno ir deklaravo gyvenamąją vietą.

Inspekcija nustatė, jog: 1) Pareiškėjo gyvenamoji vieta adresu: (duomenys neskelbtini), deklaruota 2018-04-05, t. y. likus 1,5 mėnesio iki buto pardavimo (2018-05-25) ir dar metus laiko po pardavimo (iki 2019-05-22). Tuo pačiu visi įsipareigojimai dėl minėto NT buvo siunčiamie nurodytu Pareiškėjo adresu korespondencijai: (duomenys neskelbtini), el. paštu (duomenys neskelbtini) ar įteikiant pasirašytinai. 2) UAB „I“ pateikė Inspekcijai atsakymą, kad bendrovės duomenų bazėje nėra informacijos apie Pareiškėjo vardu sudarytą sutartį dėl elektros energijos pirkimo–pardavimo ar paslaugų teikimo adresu: (duomenys neskelbtini); gamtinių dujų pirkimo–pardavimo bei paslaugų teikimo sutartis nuo 2018-02-05 iki 2018-09-12 sudaryta Pareiškėjo vardu, tačiau skaitiklio rodmenys nedeklaruoti, apskaičiuotas tik abonementinis mokestis po 3,99 Eur / mėn. Nuo 2018-09-13 gamtinių dujų sutartis sudaryta V.V. vardu, kuris deklaravo dujų suvartojimą ir už jas mokėjo. 3) UAB „VV“ pateikė informaciją, kad paslaugos adresu: (duomenys neskelbtini), buvo teiktos nuo 2018 m. kovo mėn., Pareiškėjui buvo išsiųsta paruošta sutartis, tačiau ji nebuvo pasirašyta; apskaita buvo vykdoma nuo 2018-03-28 iki 2018-08-31, tačiau prietaisų rodmenų deklaravimai ir mokėjimai nebuvo atliekami, per šį laikotarpį susidarė 7,02 likutis (abonementinis mokestis po 1,17 Eur / mėn., skolą Pareiškėjas sumokėjo 2019-03-26. Turtą pardavus, sutartis nuo 2018-09-13 sudaryta su V.V., kuris skaitiklio duomenis 2 kub. m. sunaudoto vandens deklaravo tik 2019 m. sausio mėn., kas rodo, kad ir po pardavimo name dar nebuvo gyvenama. 4) Pagal „L“ banko pateiktą 2018-05-14 turto vertinimo, kurį atliko UAB „JE“ ataskaitą ir pateiktas nuotraukas, kurios darytos turto apžiūros metu 2018-05-10, nustatyta, kad pardavimo metu namas buvo baigtas statyti, tačiau jo vidus neįrengtas – nėra grindų ir lubų, santechnika nesumontuota, tik išvedžioti laidai, patalpose pastatyti pastoliai, nėra durų, laiptai į antrą aukštą nebaigti ir t. t.

Inspekcijos nuomone, minėtu adresu Pareiškėjas negalėjo gyventi, nes: 1) Pareiškėjas 2017-10-19 įsigijo sklypą, kuriame pagal Pareiškėjo Inspekcijai pateiktą informaciją buvo atlikti tik žemės lyginimo darbai, be jokio pastato; 2) Pareiškėjas dėl namo statybos ūkio būdu paaiškino, kad „<...> sklype pasistačiau gyvenamąjį namą ir pradėjau gyventi jau 2017 m. gruodžio mėn.<...>“, bet nenurodė, kas atliko gyvenamojo namo statybos darbus, pavyzdžiui mūro, pamatų įrengimo ir betonavimo, tinkavimo, apdailos, fasado įrengimo, stogo dengimo, komunikacijų įvedimo ir kitus darbus bei nenurodė, ar darbams buvo naudojama profesionali reikalinga įranga ir iš kokių bendrovių ar asmenų ji buvo nuomojama, todėl patikrinimo metu mokesčių administratorius neturėjo galimybės nustatyti atliktų statybos darbų apimties ir, kad Pareiškėjas, įsigijęs sklypą 2017 metų spalio mėn., jau gruodžio mėn. galėjo gyventi name; 3) Inspekcijos turimais duomenimis, Pareiškėjo nurodytu laikotarpiu ir adresu nebuvo naudojama elektros energija, dujos, vanduo, o 2018-05-10 atlikto turto vertinimo metu nustatyta, kad pardavimo metu (po penkių mėnesių nuo tada, kai Pareiškėjas teigia, kad name apsigyveno) namas buvo baigtas statyti, tačiau jo vidus neįrengtas; 4) VĮ Registrų centro duomenimis, viso namo atkūrimo sąnaudos (statybos vertė) sudarė 216 000 Eur, iš jų buto adresu: (duomenys neskelbtini), statybos vertė – 111 000 Eur (nustatyta 2018-02-19) bei buto, adresu: (duomenys neskelbtini), (sutuoktinės nuosavybė) statybos vertė – 105 000 Eur (2022-05-05 datai). Pareiškėjas statybos išlaidas patvirtinančių dokumentų nepateikė, tik nurodė, kad statybos išlaidų žurnalo nevedė, išlaidų dokumentų nekaupė, statybas vykdė ūkio būdu, dalį darbų atliko pats, kitiems –samdė ukrainiečius ir baltarusius, tačiau nepateikė šiuos asmenis identifikuojančių duomenų, nenurodė, kada, kokius konkrečiai darbus jie atliko, kaip su jais buvo atsiskaityta, t. y. nepateikė jokios informacijos apie šiame objekte vykdytus statybos darbus. 4) Pareiškėjui 2023-04-27 buvo duotas mokesčių administratoriaus nurodymas (toliau – MAN) Nr. (21.222 Mr) FR0706-627 papildomai pateikti duomenis apie suvartotą elektrą, vandenį, atliktus mokėjimus už kitas komunalines paslaugas laikotarpiu nuo 2018-04-05 iki 2019-05-22 (kai asmuo buvo deklaravęs gyvenamąją vietą adresu: (duomenys neskelbtini); taip pat nurodyti, ar pardavimo metu namas buvo baigtas statyti. Pareiškėjas MAN nevykdė, į klausimus neatsakė, jokių papildomų dokumentų, įrodančių, kad faktiškai gyveno šiuo adresu nepateikė; 5) Pirkėjas V.V. pateikė atsakymą, kad skelbimą apie parduodamą butą surado internete, derybas vedė su Pareiškėju,

perkamo namo statybose nedalyvavo, jam nebuvo perduoti statybos dokumentai; pirko už 185 000 Eur, turto vertinimą atliko UAB „JE“ butas buvo su vidaus daline apdaila, sklypas sutvarkytas, įvestos komunikacijos. V.V. gyvenamąją vietą šiuo adresu deklaravo 2019-02-17, tai yra praėjus 9 mėnesiams po namo įsigijimo, kas leidžia daryti išvadą, kad namas nebuvo visiškai įrengtas, nors pirkimo–pardavimo sutartyje ir buvo nurodytas 100 proc. baigtumas.

Dėl NT adresu: (duomenys neskelbtini) įsigijimo ir dovanojimo. Pareiškėjas 2018-05-07 pagal pirkimo–pardavimo sutartį įsigijo 0,17 ha vienbučių ir dvibučių gyvenamųjų namų statybos sklypą su 1935 metų statybos gyvenamuoju namu ir ūkiniais pastatais adresu: (duomenys neskelbtini), iš M.M. už 360 000 Eur. VĮ Registrų centro duomenimis, sklype buvę seni pastatai sunaikinti ir pagal 2018-09-25 išduotą statybos leidimą Nr. LSNS-01-180925-01175 statytas gyvenamasis namas. Registrų centro domenų bazėje namo statybos pradžia nurodyta 2018 m., būklė – nebaigtas statyti, baigtumas 17 proc., statybos vertė 2021-10-14 – 12 100 Eur.

Pareiškėjas 2021-12-31 dovanojimo sutartimi $\frac{1}{2}$ pastato padovanojo sutuoktinei. Atsakydamas į MAN klausimus, t. y., kas atliko statybos darbus, kiek statybos išlaidų patirta namo statybai, Pareiškėjas nurodė, kad statybą vykdė ūkio būdu, tačiau tai patvirtinančių dokumentų nepateikė, tik paaiškino, kad „namas vis dar statomas ir nėra užbaigtas, statybos darbų vykdymo ir apskaitos situacija ta pati, kaip ir su namu adresu: (duomenys neskelbtini)“.

AB „I“ pateikė Inspekcijai atsakymą, kad laikotarpiu nuo 2018-05-11 iki 2022-10-21 elektros energijos pirkimo–pardavimo ir paslaugų teikimo dėl elektros energijos tiekimo adresu: (duomenys neskelbtini), buvo sudaryta Pareiškėjo vardu, tačiau skaitiklių rodmenys nedeklaruoti, 2021-06-28 Pareiškėjas sumokėjo 2 500 Eur; objektui gamtinės dujos netiekiamos. UAB „VV“ pranešė, kad Pareiškėjas kreipėsi į bendrovę su prašymu paruošti prisijungimo sąlygas, tačiau klientas neprisijungė prie tinklų ir paslaugos jam nebuvo teikiamos. Inspekcijos vertinimu, pateikti duomenys leidžia daryti išvadą, kad name gyventi nebuvo sąlygų.

Pareiškėjas šiuo adresu nuo 2019-05-22 iki 2020-09-16, nuo 2020-10-04 iki 2021-08-31 bei nuo 2021-10-17 deklaravo gyvenamąją vietą. Pareiškėjo sutuoktinė su vaikais šiuo adresu gyvenamąją vietą deklaruoja tik nuo 2022-05-09, ankstesni sutuoktinių gyvenamosios vietos adresai (duomenys neskelbtini) nuo 2017-02-28 iki 2018-04-05 bei (duomenys neskelbtini) nuo 2018-04-05 iki 2019-05-09) sutampa. Pareiškėjui buvo 2023-04-27 duotas MAN papildomai pateikti duomenis apie suvartotą elektrą, vandenį, atliktus mokėjimus už kitas komunalines paslaugas laikotarpiais nuo 2019-05-22 iki 2020-09-16, nuo 2020-10-04 iki 2021-08-31 bei nuo 2021-10-17 (kai asmuo buvo deklaravęs gyvenamąją vietą (duomenys neskelbtini); taip pat buvo prašyta nurodyti, ar tikrinamuoju laikotarpiu namas buvo baigtas statyti ir tinkamas gyventi. Pareiškėjas MAN neįvykdė, į klausimus neatsakė, jokių papildomų dokumentų, įrodančių, kad name faktiškai gyveno, nepateikė.

Dėl NT adresu: (duomenys neskelbtini) įsigijimo ir pardavimo. Pareiškėjas pagal 2018-09-11 pirkimo–pardavimo sutartį įsigijo 0,7969 ha žemės ūkio paskirties sklypą, esantį (duomenys neskelbtini) iš A.Ž. už 67 000 Eur.

Sklypas Nacionalinės žemės tarnybos 2019-06-19 sprendimu buvo padalintas į 7 dalis, objektams suteikiant atskirus adresus: 1) 0,0902 ha vienbučių ir dvibučių gyv. namų teritorijų paskirties sklypas adresu: (duomenys neskelbtini) (unikalus Nr. (duomenys neskelbtini)); 2) 0,0900 ha vienbučių ir dvibučių gyv. namų teritorijų paskirties sklypas adresu: (duomenys neskelbtini) (unikalus Nr. (duomenys neskelbtini)); 3) 0,0901 ha vienbučių ir dvibučių gyv. namų teritorijų paskirties sklypas adresu: (duomenys neskelbtini) (unikalus Nr. (duomenys neskelbtini)); 4) 0,0900 ha vienbučių ir dvibučių gyv. namų teritorijų paskirties sklypas adresu: (duomenys neskelbtini) (unikalus Nr. (duomenys neskelbtini)); 5) 0,0900 ha vienbučių ir dvibučių gyv. namų teritorijų paskirties sklypas adresu: (duomenys neskelbtini) (unikalus Nr. (duomenys neskelbtini)); 6) 0,1388 ha susisiekimo ir inžinierinių tinklų koridorių teritorijos sklypas adresu: (duomenys neskelbtini) (unikalus Nr. (duomenys neskelbtini)); 7) 0,2078 ha rekreacinių teritorijų sklypas (unikalus Nr. (duomenys neskelbtini)). IS „Infostatyba“ 2020-02-21 duomenimis, pranešimo Nr. LSNS-01-200221-00199 pagrindu išduotas statybą leidžiantis dokumentas (kadastro žyma)

vienbučio gyvenamojo namo statybai adresu: (duomenys neskelbtini); 2020-07-01 išduota Pažyma apie statinio statybą be esminių nukrypimų nuo projekto Nr. ACUB-20-200701-02165.

Pagal 2020-09-16 pirkimo–pardavimo sutartį visi žemės sklypai su pradėtu statyti 50,87 kv. m. gyvenamuoju namu (baigtumas 20 proc., vid. rinkos vertė 9 300 Eur nustatyta 2020-04-15) vienu sandoriu buvo parduoti UAB „G“ už bendrą 750 000 Eur sumą (iš jų 5 vienbučių ir dvibučių gyvenamųjų namų teritorijų sklypai po 90 000 Eur, susisiekimo teritorijų sklypas – už 40 000 Eur, rekreacinių teritorijų sklypas – už 200 000 Eur, pradėtas statyti namas – už 60 000 Eur).

GPM deklaracijoje už 2020 m., deklaruodamas pardavimo pajamas 750 000 Eur, objektui unikaliu Nr. (duomenys neskelbtini) namas (duomenys neskelbtini) Pareiškėjas priskyrė 107 000 Eur patirtas išlaidas, tačiau jokių tai patvirtinančių dokumentų nepateikė. Pažymėtina, kad adresu: (duomenys neskelbtini), Pareiškėjas buvo deklaravęs gyvenamąją vietą nuo 2020-09-16 (turto pardavimo dienos) iki 2020-10-04, pagal paaiškinimą gyveno su drauge, bet daugiau duomenų nepateikė, tik nurodė, kad tai konfidenciali informacija.

Atsakydamas į MAN klausimus, kodėl buvo priimtas sprendimas parduoti turimą turtą, kaip surado pirkėją, kas vykdė sutartyje nurodyto namo statybos darbus ir kiek statybos išlaidų buvo patirta, ar kituose sklypuose buvo pradėtos statybos, jei taip, kokie darbai atlikti, Pareiškėjas paaiškino, kad namą statė pats ūkio būdu ir jau 2020-06-03 pradėjo name gyventi bei deklaravo gyvenamąją vietą, nors tik 2020-07-01 gavo pažymą apie statinio statybą be esminių nukrypimų nuo projekto; namo baigtumas 20 proc. buvo užfiksuotas 2020-04-15 pagal NT kadastro duomenų bylą; tačiau daugiau jokių statybos dokumentų nepateikė, tik nurodė, kad kituose sklypuose statybos nebuvo pradėtos. UAB „G“ vadovas ir akcininkas V.K. atėjo pas jį į namus ir pasiūlė parduoti turimus žemės sklypus; kadangi sklypas su jo namu buvo neatsiejama žemės sklypų masyvo dalis, jis neturėjo kito pasirinkimo – tik parduoti viską iš karto arba nieko, todėl buvo sutarta kaina 750 000 Eur.

Pagal bankų pateiktą informaciją patikrinimo metu buvo nustatyta, kad UAB „G“ laikotarpiu nuo 2020-03-02 iki 2020-05-07 pervedė banko pavedimais iš viso 750 000 Eur (t. y. dar iki pirkimo–pardavimo sutarties pasirašymo 2020-09-16), gautas lėšas tą pačią dieną Pareiškėjas pervesdavo savo valdomai UAB „S“ kaip paskolas. UAB „G“ nuo 2022-07-20 bankrutuojanti, statusas – likviduojama dėl bankroto, nenustatyti duomenys, kad Pareiškėjas ir UAB „G“ akcininkas buvo susiję asmenys.

Inspekcijos nuomone, minėtu adresu Pareiškėjas negalėjo gyventi, nes: 1) pagal turimus duomenis tam nebuvo sąlygų – namas buvo tik pradėtas statyti (baigtumas 20 proc.), vid. rinkos vertė nustatyta 2020-04-15 buvo tik 9 300 Eur; 2) AB „I“ pateikė atsakymą, kad laikotarpiu nuo 2020-02-01 iki 2020-10-31 elektros energijos tiekimo sutartis šiuo adresu nebuvo sudaryta, gamtinės dujos netiektos. UAB „VV“ informavo, kad geriamojo vandens ir nuotekų tvarkymo paslaugų taip pat neteikė; 3) UAB „G“ už perkamą turtą visiškai atsiskaitė laikotarpiu nuo 2020-03-02 iki 2020-05-07, t. y. dar iki Pareiškėjui pradėdant gyventi šiame name buvo sumokėjusi visą sutartyje numatytą kainą 750 000 Eur; 4) Pareiškėjui 2023-04-27 buvo duotas nurodymas papildomai pateikti duomenis apie suvartotą elektrą, vandenį, atliktus mokėjimus už kitas komunalines paslaugas laikotarpiu nuo 2020-09-16 iki 2020-10-04 (kai asmuo buvo deklaravęs gyvenamąją vietą adresu: (duomenys neskelbtini), taip pat nurodyti, ar pardavimo metu namas buvo baigtas statyti ir tinkamas gyventi, ar buvo sudaręs sutartį su UAB „G“ dėl patalpų nuomos. Pareiškėjas MAN nevykdė.

Dėl NT (duomenys neskelbtini), pirkimo ir pardavimo. UAB „G“ iš Pareiškėjo įsigijusi žemės sklypų masyvą, statė gyvenamuosius namus ir juos pardavinėjo. Dalis nekilnojamo turto buvo parduota Pareiškėjo valdomai įmonei UAB „S“, o ši 2021-08-12 pirkimo–pardavimo sutartimi pardavė Pareiškėjui 85 proc. baigtumo gyvenamąjį namą adresu: (duomenys neskelbtini), su atitinkamomis sklypo dalimis, bendra sandorio vertė – 120 000 Eur (iš jų namas – 110 400 Eur, sklypas – 9 000 Eur, bei 6 bendro naudojimo žemės sklypų dalys – po 100 Eur). UAB „S“ 2021-08-12 išrašė ir i.SAF įtraukė PVM sąskaitą faktūrą Nr. SV0148-1, kurioje nurodyta 99 173,55 Eur apmokestinamoji vertė, 20 826,45 Eur pardavimo PVM, iš viso 120 000 Eur. Pagal bankų pateiktą informaciją mokėjimas už įsigytą turtą nenustatytas.

Pareiškėjas po mėnesio 2021-09-15 pagal pirkimo–pardavimo sutartį šį namą perleido A.I. už tą pačią 120 000 Eur sumą.

Pareiškėjas nustatytu laiku pajamų deklaracijos už 2021 metus nebuvo pateikęs, šio turto pardavimo sandoris deklaruotas tik tikrinimo metu 2023-05-03 pateiktoje pajamų deklaracijoje už 2021 m., deklaracijos statusas „Sustabdyta dėl tikrinimo“. Pareiškėjas atsakydamas į MAN, nurodė, kad jau anksčiau buvo gyvenęs šiame kvartale, tik dėl susiklosčiusių aplinkybių turėjęs turtą perleisti, bet visada buvo nusiteikęs čia gyventi, todėl vėl įsigijo gyvenamąjį namą, todėl jame deklaravo gyvenamąją vietą; tačiau dėl pasikeitusių šeimyninių aplinkybių nusprendė grįžti gyventi į namą adresu: (duomenys neskelbtini), todėl neteko prasmės turėti du namus ir turimą turtą pardavė; pajamų nedeklaravo, nes jų negavo – kadangi už šį namą dar nebuvo atsiskaitęs su UAB „S“, t. y. pirkėjas sumokėjo tiesiogiai UAB „S“ ir pateikė bendrovės patvirtinimą, kad A.I. visiškai atsiskaitė pagal Pareiškėjo pirkimo–pardavimo sutartį, bei pavedimų kopijas, pagal kurias nustatyta, kad į bendrovės sąskaitą sumokėta visa 120 000 Eur suma (iš jų 2021-10-13 – 20 000 Eur, 2021-11-03 – 10 000 Eur, 2021-12-18 – 15 000 Eur, 2021-12-19 – 15 000 Eur, 2022-04-14 – 60 000 Eur).

Pareiškėjas gyvenamąją vietą adresu: (duomenys neskelbtini), buvo deklaravęs 1,5 mėn., t. y. nuo 2021-08-31 (19 dieną po namo įsigijimo) iki 2021-10-17 (dar mėnesį po pardavimo), nors nurodė, kad grįžo gyventi į namą adresu: (duomenys neskelbtini), dar iki namą adresu: (duomenys neskelbtini), parduodant. A.I. Inspekcijai pateikė paaiškinimą, kad parduodamą namą surado per skelbimus svetainėje (duomenys neskelbtini), pirmą kartą apžiūrėti atvažiavo pats, vėliau derybas vedė su Pareiškėju; kiek žino, statybos darbus atliko UAB „S“ projektinė ir statybinė dokumentacija jam nebuvo perduota. Namą buvo nebaigtas statyti, 85 proc. baigtumo – buvo atlikta dalinė apdaila (ištinuotos sienos, išbetonuotos grindys, išvedžiota elektra, vandentiekio, šildymo ir kanalizacijos vamzdžiai). Aplinka buvo sutvarkyta, įvestas vanduo, kanalizacija, dujos. Nors skelbime kaina keliais tūkstančiais buvo didesnė, nusiderėta iki 120 000 Eur; pinigus pervedė bendrovei, nes Pareiškėjas pirkė šį turtą iš UAB „S“ ir buvo neatsiskaitęs.

Inspekcijos nuomone, minėta adresu Pareiškėjas negalėjo gyventi, nes: 1) namas buvo nebaigtas statyti, 85 proc. baigtumo (deklaracija apie statybos užbaigimą įregistruota tik 2022-11-23, t. y. praėjus metams po namo pardavimo); 2) Pareiškėjas nepateikė jokių faktinių įrodymų ar aplinkybių, kad name faktiškai gyveno; 3) nors, UAB „I“ duomenimis, sutartis dėl energijos tiekimo Pareiškėjo vardu sudaryta nuo 2021-03-02 (kai objektas dar nebuvo jo nuosavybė), elektros skaitiklių duomenis nuo 2021 m. spalio deklaravo ir už paslaugas mokėjo turto pirkėjas A.I., gamtinių dujų tiekimo sutartis nebuvo sudaryta; pagal UAB „VV“ pateiktą informaciją, geriamojo vandens ir nuotekų tvarkymo paslaugos nebuvo teiktos.

Inspekcijos vertinimu, Pareiškėjas sudarė ne vieną pirkimo–pardavimo sandorį, t. y. vyko pastovus nuolatinis NT sandorių sudarymas; santykiai su kitomis sandorių šalimis skiriasi nuo darbdavio ir darbuotojų santykių; įsigytą turtą sudarė savo funkcinė paskirtimi panašūs žemės sklypai; tikrinamuoju laikotarpiu parduotas turtas buvo įsigytas palyginti neseniai; parduoti objektai priklausė nuosavybės teise; Pareiškėjas vykdydamas MAN nepateikė išsamių atsakymų į pateiktus klausimus dėl vykdytų sandorių aplinkybių ir nenurodė, kad sandorius būtų sudarinėjęs ne jis pats, t. y. nepateikė jokių argumentų ir (ar) įrodymų, paneigiančių jo vykdytos veiklos savarankiškumą.

Inspekcija pasisakydama dėl veiklos savarankiškumo, tęstinumo, pajamų gavimo, pažymėjo, kad mokesčių mokėtojo veikla buvo ne vienkartinė bei tęstinė, Pareiškėjas nenurodė svarių aplinkybių, kodėl turtą įsigijo bei Pareiškėjo tikrinamuoju laikotarpiu sudaryti NT perleidimo sandoriai buvo atlygintino pobūdžio, pajamos iš NT pardavimo sudarė didžiąją dalį tų metų pajamose (atitinkamai 2018 – 67 proc., 2020 – 89 proc., 2021 – 32 proc.), kas patvirtina versliškumo požymį bei ekonominės naudos siekimą.

Nustatyta, kad UAB „S“ 2021-08-12 parduodama NT adresu: (duomenys neskelbtini), už 120 000 Eur, Pareiškėjo vardu išrašė bei i.SAF įtraukė PVM sąskaitą faktūrą Nr. SV0148-1, kurioje nurodyta apmokestinamoji vertė – 99 173,55 Eur ir 20 826,45 Eur PVM, iš viso 120 000 Eur. Daugiau kitų PVM sąskaitų faktūrų, susijusių su vykdyta veikla, Pareiškėjas nepateikė.

Inspekcija pripažino, jog pareiga apskaičiuoti PVM, tuo pačiu įsiregistruoti PVM mokėtoju, atsirado 2018 m. gegužės mėn. pardavus sklypą su gyvenamuoju namu adresu:

(duomenys neskelbtini), už 185 000 Eur, bendra atlygio už vykdant ekonominę veiklą patiektas prekes suma per metus (paskutinius 12 mėnesių) viršijo 45 000 Eur. Įvertinus tai, kad Pareiškėjas gavo pajamų už atliktus statybos darbus bei už vienu sandoriu parduotą turtą (duomenys neskelbtini) sudarė apmokestinami ir neapmokestinami objektai (susisiekimo sklypas už 40 000 Eur, rekreacinis sklypas už 200 000 Eur), todėl, Inspekcijos vertinimu, Pareiškėjui atsirado prievolė apskaičiuoti 91 896 Eur PVM (2019 m. balandžio mėn. nuo 19 500 Eur pajamų apskaičiuotas 3 384 Eur PVM; 2020 m. rugsėjo mėn. nuo nekilnojamojo turto pardavimo pajamų 510 000 Eur (750 000 Eur bendra pardavimo suma – 240 000 Eur ne PVM objektas) apskaičiuotas 88 512 Eur PVM; 2021 m. rugsėjo mėn. nuo nekilnojamojo turto (duomenys neskelbtini) pardavimo pajamų 120 000 Eur apskaičiuotas 20 826 Eur PVM.

Inspekcija, atsižvelgusi į tai, kad įsigyjant šį objektą UAB „S“ 2021-08-12 išrašė PVM sąskaitą faktūrą Nr. SV0148-1 bendrai 120 000 Eur sumai ir joje išskyrė 20 826,45 Eur pardavimo PVM, kurį deklaravo, Pareiškėjas galėjo šią sumą įtraukti į PVM atskaitą kaip pirkimo PVM, todėl mokėtinas PVM neskaičiuotinas (2023-06-27 patikrinimo akto Nr. (21.222 Mr) FR0680-206 8 lentelė).

Dėl turinio viršenybės prieš formą principo. Inspekcija, cituodama MAĮ 69 straipsnio ir Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktiką, pripažino, jog Pareiškėjas nepagrįstai pritaikė GPMĮ 17 straipsnio 1 dalies 53–54 punktus, todėl netinkamai pripažino gautas už NT pardavimą pajamas, kaip neapmokestinamas, nes: 1) 2017-10-19 įsigijus tik sklypą be jokio pastato, statant pačiam ūkio būdu, gruodžio mėnesį (t. y. po 1,5 mėn.) įsikelti gyventi yra neįmanoma, nors Pareiškėjas paaiškino, kad „sklype adresu: (duomenys neskelbtini), pasistačiau gyvenamąjį namą ir pradėjau jame gyventi jau 2017 metų gruodžio mėn.“; 2) UAB „I“ pateikė atsakymą, kad Pareiškėjo vardu adresu: (duomenys neskelbtini), buvo sudaryta gamtinių dujų teikimo sutartis, tačiau skaitiklio rodmenys nedeclaruoti, UAB „VV“ duomenimis, sutartis buvo paruošta, tačiau nepasirašyta, prietaisų rodmenys nedeclaruoti, mokėjimų nėra, kas rodo, kad dujos ir vanduo nebuvo naudoti, faktiniam gyvenimui name nebuvo sąlygų; 3) 2018-05-25 šį namą pardavus, paslaugų sutartys nuo 2018-09-13 buvo sudarytos su pirkėju V.V., kuris skaitiklio rodmenis deklaravo tik 2019 m. sausio mėn., kas rodo, kad ir po pardavimo name dar nebuvo gyvenama; 4) pagal 2018-05-14 turto vertinimo, kurį atliko UAB „JE“ atskaitą ir pateiktas nuotraukas, kurios darytos turto apžiūros metu (2018-05-10), nustatyta, kad pardavimo metu namas buvo baigtas statyti, tačiau jo vidus neįrengtas – nėra grindų ir lubų, santechnika nesumontuota, tik išvedžioti laidai, patalpose pastatyti pastoliai, nėra durų, laiptai į antrą aukštą nebaigti ir nėra jokių sąlygų nuo 2018-04-05, kai deklaruota gyvenamoji vieta, jame gyventi; 5) Gyventojų registro duomenimis, gyvenamoji vieta adresu: (duomenys neskelbtini), deklaruota 2018-04-05, t. y. likus 1,5 mėnesio iki buto pardavimo (2018-05-25) ir dar metus laiko po pardavimo (iki 2019-05-22), nors pirkimo–pardavimo sutarties 3.5 punkte nurodyta, kad pirkėjui perduoti patalpų raktai, kad parduodamose patalpose jokie fiziniai asmenys nėra deklaravę savo gyvenamosios vietos; 6) pagal paaiškinimą, pardavus būstą adresu: (duomenys neskelbtini), gautas pajamas deklaravo kaip neapmokestinamas, nes „gautos pajamos, per vienus metus nuo būsto pardavimo buvo panaudojamos gyvenamojo būsto, esančio (duomenys neskelbtini), įsigijimui, kuriame gyvenome ir deklaravome gyvenamąją vietą“. Tačiau pagal bankų pateiktą informaciją, iš dalimis gautos 185 000 Eur sumos 175 000 Eur buvo pervesti UAB „S“ kaip trumpalaikės paskolos; 7) sklypo adresu: (duomenys neskelbtini), įsigijimas įregistruotas 2018-05-07, o pagal bankų informaciją, atsiskaityti pavedimais dalimis už jo įsigijimą pradėta jau 2018-01-21, t. y. dar 4 mėnesiai iki namo adresu: (duomenys neskelbtini), pardavimo 2018-05-25; 8) adresu: (duomenys neskelbtini), Pareiškėjas buvo deklaravęs gyvenamąją vietą 2020-09-16, t. y. turto pardavimo dieną, nors paaiškiniame nurodė, kad jau 2020-06-03 pradėjo gyventi name, kas nėra realu statant namą vienam ūkio būdu, kai nuo leidimo statyti praėję tik 3 mėnesiai, AB „I“ ir UAB „VV“ paslaugų neteikė, o ir 2020-09-16 pirkimo–pardavimo sutartyje nurodytas tik 20 proc. pastato baigtumas, tai rodo ir pardavimo kaina (nebaigtas namas parduotas pigiau už sklypą); 9) pagal bankų pateiktą informaciją, turto adresu: (duomenys neskelbtini), pirkėjas UAB „G“ atsiskaitė dalimis 2020 metų kovo–gegužės mėn., t. y. dar iki pirkimo–pardavimo sutarties pasirašymo 2020-09-16, kas rodo, kad namas buvo skirtas

pardavimui, gautas lėšas tą pačią dieną Pareiškėjas pervesdavo savo valdomai UAB „S“ kaip paskolas; 10) gyvenamoji vieta adresu: (duomenys neskelbtini), deklaruota iki 2020-10-04, t. y. dar metus laiko po pardavimo, vėliau vėl deklaruojant gyvenamąją vietą adresu: (duomenys neskelbtini), tačiau jokie gyvenimą parduotame name įrodantys dokumentai ar nuomos sutartys nepateikti; 11) Deklaracijos už 2018 metus laukelyje „gyvenamosios vietos adresas deklaracijos pateikimo metu“ nurodytas adresas: (duomenys neskelbtini), kuriuo gyvenamoji vieta buvo registruota nuo 2014-09-08 iki 2017-01-21 (turtas nebuvo asmeninė nuosavybė), kas prieštarauja teiktiems paaiškinimams; 12) ankstesniu laikotarpiu (nuo 2017-01-21 iki 2017-02-28) Pareiškėjas buvo deklaravęs gyvenamąją vietą adresu: (duomenys neskelbtini) (turtas priklausė sutuoktinei), bei laikotarpiu nuo 2017-02-28 iki 2018-04-05 adresu: (duomenys neskelbtini) (turtas nebuvo asmeninė nuosavybė); 13) 2017-09-15 Reikalavimo teisių sutartyje su UAB „FL“ nurodytas adresas: (duomenys neskelbtini), nors tokiu adresu gyvenamoji vieta nebuvo deklaruota; 14) 2018-05-01 paskolos (kredito) sutartyje su UAB „S“ nurodytas adresas: (duomenys neskelbtini) (NT nuosavybės teise priklauso sutuoktinei). Šeimos kredito unijos išrašuose už 2018–2021 metus nurodytas adresas: (duomenys neskelbtini), nors 2018-05-22 Sindikuotoje kredito sutartyje nurodytas adresas: (duomenys neskelbtini); „C“ banko pateiktuose išrašuose už 2017–2018 metus nurodytas adresas: (duomenys neskelbtini), „S“ banko išrašuose už 2018 metus nurodytas adresas: (duomenys neskelbtini), už 2020–2021 metus – (duomenys neskelbtini); 15) Pareiškėjas patikrinimo metu nepateikė jokių įrodymų, kad nurodytais adresais faktiškai gyveno, 2021-03-27 paaiškiniame dėl tikrinamuoju laikotarpiu vykdytų statybos darbų bei gyvenamosios vietos deklaravimų nurodė „tos statybos vis būdavo vienaip ar kitaip neužbaigtos, vis kažkas pasikeisdavo planuose“, taigi pats patvirtino, kad pastatai nebuvo baigti ir tinkami gyventi; 16) kadangi NT pirkėjai nurodė, kad įsigijo nebaigtus statyti namus, patikrinimo metu padaryta išvada, kad parduoti butai buvo netinkami gyventi.

Inspekcijos vertinimu, Pareiškėjas, pasirinkęs tokį verslo vykdymo modelį, teikdamas nenuoseklius paaiškinimus, trumpam laikui deklaruodamas savo gyvenamąsias vietas skirtingais adresais, neatsižvelgiant į faktinę gyvenamąją vietą, prisiėmė visą mokesstinę riziką, susijusią su NT objektų pardavimu, kai siekis pasinaudoti mokesčio lengvata neturėtų kelti jokių abejonių, o mokesčių mokėtojo veiksmai turėtų būti logiškai paaiškinami. Inspekcija, taikydama MAĮ 69 straipsnio 1 dalies nuostatas, pripažino, kad gyvenamosios vietos deklaravimo veiksmus Pareiškėjas atliko siekdamas mokesstinės naudos, kad galėtų gautas pardavimo pajamas deklaruoti kaip neapmokestinamas, todėl atkūrus dirbtinas gyvenamosios vietos deklaravimo aplinkybes, gautos pardavimo pajamos (185 000 Eur iš turto adresu: (duomenys neskelbtini), pardavimo, 750 000 Eur iš turto adresu: (duomenys neskelbtini), pardavimo) kvalifikuotinos kaip apmokestinamosios.

Dėl sankcijų. Inspekcija Pareiškėjui skyrė 30 proc. dydžio GPM ir PVM baudas. Nurodė, jog mokesčio mokėtojo veikoje buvo nustatyta atsakomybė lengvinančios aplinkybės (asmuo bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi, neginčijo dalies nustatytų pažeidimų) bei buvo nustatytos atsakomybė sunkinančios aplinkybės, nurodytos MAĮ 140 straipsnio 4 dalis 1 ir 5 punktuose (apskaičiuojant GPM taikytos MAĮ 69 straipsnio 1 dalies nuostatos bei Pareiškėjo tyčiniiais veiksmais padaryta didelė žala biudžetui GPM ir PVM prasme (nesumokėta didesnė kaip 500 bazinių socialinių išmokų suma), todėl skyrė vidutines mokesčio baudas, arba 27 569 Eur (91 896 Eur x 30 proc.) PVM baudą ir 42 783 Eur (142 611,92 x 30 proc.) GPM baudą.

Komisija k o n s t a t u o j a :

Skundžiama Inspekcijos 2023-09-28 sprendimo dalis dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (21.222 Mr)-FR0682-240 yra tvirtinama.

Pareiškėjas pateikė nesutikimo argumentus tik dėl dalies patikrinimo metu nustatytų pažeidimų, todėl Komisija šiame sprendime vertins pateiktą mokesstinio ginčo medžiagą skundo ribose, konstatuodama, jog dėl kitų pažeidimų mokesstinis ginčas nevysta. Ginčas šioje byloje yra kilęs dėl Pareiškėjui papildomai apskaičiuoto GPM bei PVM, su šiais mokesčiais susijusių sumų

dydžio, mokesčių administratoriui patikrinimo metu konstatavus, jog Pareiškėjas 2019–2021 metais vykdė nekilnojamojo turto pirkimo–pardavimo ekonominę veiklą, atitinkančią PVMĮ 2 straipsnio 8 dalies nuostatas, todėl mokesčių mokėtojo pajamos minėtu laikotarpiu viršijo PVMĮ 71 straipsnio 2 dalyje nustatytą ribą, dėl to atsirado pareiga registruotis PVM mokėtoju, kartu apskaičiuoti, deklaruoti ir sumokėti į biudžetą PVM. Taip pat, Inspekcijos vertinimu, Pareiškėjas 2018 m. ir 2020 m. siekdamas mokesstinės naudos – formaliai deklaravo savo gyvenamąją vietą adresu: (duomenys neskelbtini), (duomenys neskelbtini) ir (duomenys neskelbtini), nors faktiškai šiuose adresuose negyveno, ir tokiu būdu sumažino GPM apmokestinamąsias pajamas bei mokėtiną GPM nuo viso NT pardavimo (adresais: (duomenys neskelbtini) ir (duomenys neskelbtini)).

Pareiškėjas apie vykdytus NT sandorius pateikė paaiškinimus 2023-02-01, 2023-02-17, 2023-03-13.

Dėl apskaičiuoto PVM (pirmasis mokesstinis pažeidimas).

Inspekcija konstatavo, jog tikrinamuoju laikotarpiu Pareiškėjas įsigijo 4 NT objektus, iš jų: 2017 metais 1 objektą (adresu: (duomenys neskelbtini)); 2018 metais 2 objektus (adresais: (duomenys neskelbtini) ir (duomenys neskelbtini)); 2021 metais 1 objektą (adresu: (duomenys neskelbtini)); 1 sklypą (adresu: (duomenys neskelbtini)). Tuo pačiu tikrinamuoju laikotarpiu Pareiškėjas 3 sklypuose statė gyvenamuosius namus.

Pareiškėjas 2017–2021 m. laikotarpiu vykdė aktyvius prekybos NT veiksmus, Pareiškėjas 2017–2021 metais pardavė NT objektus:

1) 2018 metais mažaaukščių gyvenamųjų namų teritorijos žemės sklypo dalį su naujos statybos 5 kambarių butu adresu: (duomenys neskelbtini) ir (duomenys neskelbtini);

2) 2020 metais 5 vienbučių ir dvibučių gyvenamųjų namų teritorijos sklypus adresais: (duomenys neskelbtini). Sklype adresu: (duomenys neskelbtini) buvo pradėtas statyti namas (nustatytas baigtumas 20 proc.);

3) 2 sklypus (susiekimo bei rekreacinės paskirties) adresu: (duomenys neskelbtini);

4) 2021 metais naujos statybos vienbutį gyvenamąjį namą su sklypo dalimi adresu: (duomenys neskelbtini).

Pareiškėjas nekilnojamojo turto objektų pardavimų nelaikė ekonomine veikla PVM apmokestinimo tikslais, todėl parduodamas turtą PVM neišskyrė, PVM nedeklaravo ir jo nemokėjo, kartu nesinaudojo PVM atskaita. Iš pateiktos mokesstinio ginčo medžiagos matyti, jog Pareiškėjas PVM apmokestintas dėl 3 NT objektų perleidimo.

Dėl Pareiškėjo kaip apmokestinamojo asmens veikimo. Kaip teisingai pažymėjo ginčo šalys (Pareiškėjas ir Inspekcija), 2006/112/EB Direktyvos 9 straipsnyje yra pateikiami apmokestinamųjų asmenų apibrėžimai: „Apmokestinamasis asmuo“ – asmuo, kuris savarankiškai bet kurioje vietoje vykdo ekonominę veiklą, neatsižvelgiant į tos veiklos tikslą ar rezultatą (straipsnio 1 dalis); „Ekonominė veikla“ – gamintojų, prekybininkų ar paslaugas teikiančių asmenų veikla, įskaitant kasybą bei žemės ūkio veiklą ir laisvųjų profesijų veiklą. Visų pirma, ekonomine veikla laikomas materialiojo ar nematerialiojo turto naudojimas siekiant gauti nuolatinių pajamų (straipsnio 1 dalies pirma įtrauka). 2006/112/EB Direktyvos nuostatas aiškina ESTT, jas įgyvendina nacionaliniai teisės aktai, t. y. PVMĮ yra pateikiama apmokestinamojo asmens sąvoka, kuri suprantama kaip Lietuvos Respublikos arba užsienio apmokestinamasis asmuo (PVMĮ 2 straipsnio 2 dalis); minėto straipsnio 8 dalyje yra pateikiama ekonominės veiklos sąvoka. Kituose PVMĮ straipsniuose aptariamos mokesčių mokėtojų teisės ir pareigos, kurios atsiranda patiekiant prekes, kurios yra PVM objektas, ir / ar viršijus nustatytą ribą, kai privalu registruotis PVM mokėtoju bei iš to išplaukiančias mokesčines pasekmes (pavyzdžiui, PVMĮ 3, 57, 58, 631, 64, 71, 92, 95 straipsniai). Pastebėtina, jog PVMĮ nuostatas aiškina LVAT. Taigi, nurodytose PVMĮ normose įgyvendintos 2006/112/EB Direktyvos nuostatos, o PVMĮ normos aiškinamos atsižvelgiant į 2006/112/EB Direktyvos prasmę ir tikslus, kas yra atskleidžiama per formuojamą ESTT ir LVAT praktiką. Pavyzdžiui, ESTT 2021-01-20 sprendime C-655/19 pateikiamos „apmokestinamojo asmens“, „ekonominės veiklos“ ir „turto naudojimosi“ sąvokos. Iš šio sprendimo matyti, kad turto įsigijimas ir tik jo pardavimas negali būti laikomi turto naudojimu siekiant gauti nuolatinių pajamų, kaip tai suprantama pagal 2006/112/EB Direktyvos 9 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, nes vienintelis atlygis už šiuos

sandorius yra galimas pelnas iš šio turto pardavimo (šiuo aspektu žiūrėti: 2011-09-15 sprendimo *Słaby* ir kt., C-180/10 ir C-181/10, EU:C:2011:589, 45 punktą ir nurodytą jurisprudenciją). Taip pat paprastas savininko nuosavybės teisės įgyvendinimas pats savaime negali būti laikomas ekonomine veikla (šiuo aspektu žiūrėti: 2011-09-15 sprendimo *Słaby* ir kt., C-180/10 ir C-181/10, EU:C:2011:589, 36 punktą; 2015-07-09 sprendimo *Trgovina Prizma*, C-331/14, EU:C:2015:456, 23 punktą ir 2019-06-13 sprendimo *IO* (PVM – Stebėtojų tarybos nario veikla), C-420/18, EU:C:2019:490, 29 punktą). Tuo pačiu, pardavimų skaičius ir apimtis negali būti kriterijus atskirti ūkio subjekto, veikiančio privačiai, veiklą, nepatenkančią į šios direktyvos taikymo sritį, nuo ūkio subjekto, kurio sandoriai sudaro ekonominę veiklą, veiklos. Reikšmingas vertinimo kriterijus yra tai, ar suinteresuotasis asmuo ėmėsi aktyvių prekybos žemės sklypu veiksmų, naudodamas priemones, panašias į gamintojo, prekybininko ar paslaugas teikiančio asmens naudojamas priemones, ką nurodė ir Pareiškėjas savo pateiktame skunde. Iš tiesų šie veiksmai paprastai nepatenka į asmeninio turto valdymą.

Apibendrinus teisinį reguliavimą, siekiant nustatyti, ar Pareiškėjas veikė kaip prekybininkas, būtina atskleisti mokesčio mokėtojo interesus. Papildomai kalbant apie sąvoką „ekonominė veikla“ pagal 2006/112/EB Direktyvos 9 straipsnio 1 dalį, reikia pažymėti, kad iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, jog ši sąvoka yra objektyvaus pobūdžio, nes veikla vertinama *per se*, neatsižvelgiant į jos tikslus bei rezultatus (šiuo aspektu žiūrėti: 2006-02-21 sprendimo *University of Huddersfield*, C-223/03, ECLI:EU:C:2006:124, Rink. p. I-1751, 47 ir 48 punktus ir juose nurodytą teismų praktiką).

Komisijos nuomone, Pareiškėjas pagrįstai pripažintas apmokestinamuoju asmeniu, o Inspekcija patikrinimo metu nustatė tikruosius mokesčio mokėtojo ketinimus. Siekiant nustatyti ekonominės veiklos savarankiškumą, reikia patikrinti, ar atitinkamas asmuo vykdė veiklą savo vardu, sąskaita ir atsakomybe, taip pat tai, kad jis pats prisiima su savo veikla susijusią ekonominę riziką (šiuo aspektu žiūrėti: 2000-01-27 sprendimo *Heerma*, C-23/98, ECLI:EU:C:2000:46 18 punktą; 2007-10-18 sprendimo *van der Steen*, C-355/06, ECLI:EU:C:2007:615 23 punktą; 2015-09-29 sprendimo *Gmina Wrocław*, C-276/14, ECLI:EU:C:2015:635 34 punktą; 2016-10-12 sprendimo byloje *Nigl* ir kt., C-340/15, ECLI:EU:C:2016:764 28 punktą, 2020-09-16 sprendimo byloje C-312/19, ECLI:EU:C:2020:711 40, 41 punktus). Byloje nėra ginčo, jog Pareiškėjas neprekiavo NT, ginčas vyksta dėl to, ar jis tai darė įgyvendindamas savo, kaip NT savininko teises, ar jo veikla priskirtina prie verslininko požymių. Iš mokesstinio ginčo medžiagos matyti, jog Pareiškėjas ir jo šeima aktyviai veikė NT rinkoje. Pareiškėjas tikrinamuoju laikotarpiu buvo įregistravęs individualią veiklą pagal pažymą (statybų plėtra; nekilnojamojo turto tvarkyba už atlygį), taip pat tikrinamojo laikotarpio atskiriems laikotarpiams buvo įsigijęs verslo liudijimus staliaus dirbinių įrengimams, statybos baigiamiesiems ir apdailos darbams, grindų ir sienų dengimui, tinkavimui, dažymui ir stiklinimui, vandentiekio, šildymo, oro kondicionavimo sistemų įrengimui. Taip pat Pareiškėjas buvo UAB „S“ (veikla statyba, NT pirkimas–pardavimas) 100 proc. akcininkas, nuo 2018-07-23 ir vadovas, bendrovė 100 proc. kontroliuoja UAB „VS“ (veikla – statyba, turto nuoma). Taip pat – UAB „F“ (veikla – NT) 40 proc. akcininkas; UAB „FL“ (veikla – bendrieji statybos darbai) – 20 proc. akcininkas; UAB „C“ (veikla – vandentiekio, šildymo sistemų įrengimas, NT) – 50 proc. akcininkas iki 2018 metų, bankrutuojanti nuo 2019-01-18, likviduota 2021-01-22); UAB „JA“ (veikla – NT) – 50 proc. akcininkas. Tai, Komisijos nuomone, reiškia, jog Pareiškėjas nėra atsitiktinis asmuo NT pirkimo–pardavimo, statymo ir vystymosi sferoje. Tuo pačiu paminėtina, jog ir mokesčių mokėtojo sutuoktinė taip pat veiklą vysto NT srityje. A.B. buvo UAB „B“ akcininkė bei vadovė (veikla – NT)¹.

Pagal ESTT ir LVAT praktiką paprastai veikla kvalifikuojama kaip ekonominė veikla, jeigu ji yra nuolatinė ir vykdoma už atlygį, kurį gauna ją (veiklą) atlikęs subjektas, tačiau norint nustatyti, jog atitinkama veikla vykdoma siekiant nuolatinių pajamų, nėra svarbu, ar šia veikla siekiama gauti pelno (šiuo aspektu žiūrėti: 2013-06-20 sprendimo byloje *Unabhängiger Finanzsenat Außenstelle Linz*, C-219/12, ECLI:EU:C:2013:413, 25 punktą; LVAT 2019-06-26 nutartį adm.

¹ Pastaba. Sutuoktiniai yra sudarę vedybinę sutartį, kuria turimas turtas bei pajamos, gautos iki santuokos sudarymo ar po vedybinės sutarties sudarymo yra laikomos kiekvieno iš sutuoktinių asmenine nuosavybe;

byloje Nr. A-1083-602/2019), t. y. nuolatinių pajamų siekimas, kaip jis suprantamas pagal minėtą 2006/112/EB Direktyvą, nėra tapatinamas su pelno siekimu. Inspekcija nustatė, jog Pareiškėjas 2018 metais gavo 185 000 Eur pajamų už NT pardavimą, 2020 metais – 750 000 Eur, o 2021 metais – 120 000 Eur. Gautos pajamos iš NT pardavimo sudarė nemažą dalį mokesčio mokėtojo metinių pajamų (2018 – 67 proc., 2020 m. – 89 proc., 2021 m. – 32 proc.).

Iš bylos medžiagos galime matyti, jog Pareiškėjo vysti NT projektai, vertinant laiko požiūriu, buvo vystomi vienas paskui kitą arba net vienu metu. Pavyzdžiui, 2016-05-17 UAB „B“ (sutuoktinės valdoma bendrovė) iš fizinių asmenų įsigijo žemės sklypą, kurio dalį 2017-10-19 Pareiškėjas nupirko bei dalį padovanojo sutuoktinei. Šiame sklype jau buvo pradėtas statyti gyvenamasis namas, nes 2017-01-03 buvo įformintas Valstybinės teritorijų planavimo ir statybos inspekcijos prie Aplinkos ministerijos Savavališkos statybos aktas Nr. SSA-100-170103-00001 (įforminta juridiniam asmeniui, nors Pareiškėjas 2023-03-13 paaiškinime kalba kaip apie savo, fizinio asmens, statybas). Gyvenamasis namas buvo baigtas 2018-03-27, pateikus deklaraciją apie statybos užbaigimą. Pagal 2018-05-25 pirkimo–pardavimo sutartį Pareiškėjas 5 kambarių butą adresu: (duomenys neskelbtini), su žemės sklypo dalimi pardavė V.V.. Tuo pačiu metu, kai buvo įsigyjamas žemės sklypas (duomenys neskelbtini) bei jame buvo statomas namas (nuo 2017-10-19 iki 2018-05-25), Pareiškėjas 2018-05-07 įsigijo sklypą adresu: (duomenys neskelbtini), bei jame vystė kito gyvenamojo namo statybas. Taip pat Pareiškėjas laikotarpiu, kai vystė statybas adresu: (duomenys neskelbtini) (gavo leidimą statyti ir pan.), pagal 2018-09-11 pirkimo–pardavimo sutartį įsigijo dar vieną žemės sklypą, o būtent 0,7969 ha žemės ūkio paskirties sklypą adresu: (duomenys neskelbtini). Minėtas sklypas 2019-06-19 Nacionalinės žemės tarnybos sprendimu buvo padalintas į 7 dalis, objektams suteikiant atskirus adresus bei unikalius numerius: 0,0902 ha sklypas adresu: (duomenys neskelbtini); 0,0900 ha sklypas adresu: (duomenys neskelbtini); 0,0901 ha sklypas adresu: (duomenys neskelbtini); 0,0900 ha sklypas adresu: (duomenys neskelbtini); 0,0900 ha sklypas adresu: (duomenys neskelbtini); 0,1388 ha sklypas adresu: (duomenys neskelbtini); 0,2078 ha rekreacinių teritorijų sklypas adresu: (duomenys neskelbtini). Kaip matyti, Pareiškėjas nuolat, tam tikrais laikotarpiais vystė kelis NT objektus, pirkė NT turtą, vystė statybas bei ieškojo potencialių pirkėjų.

Komisija sutinka su Pareiškėjo skunde išdėstytu argumentu, jog sklypo padalinimas į mažesnius negali būti vertinamas kaip vienintelis įrodymas vertinti asmens versliškumą. Taip pat sutiktina su Pareiškėjo paminėta ESTT praktika, jog sklypo dalinimo veiksmai gali būti atlikti dėl kitų objektyviai pateisinamų priežasčių. Visgi, vertinant konkretaus sklypo įsigijimą (2017 m. rugsėjo mėn.), kuris netrukus (2018 m. birželio mėn.) buvo padalintas į mažesnes dalis, o 2020 metais sklypai parduoti (iš jų vienas sklypas su pradėtu statyti gyvenamuoju namu), laikoma, kad šie veiksmai buvo atlikti Pareiškėjui veikiant kaip prekybininkui.

Pareiškėjo profesinės žinios, jo veikla, kaip fizinio asmens, bei valdomų bendrovių vykdymo veikla leidžia pagrįstai teigti, jog mokesčių mokėtojas neįgyvendino savo kaip savininko teisių, o veikė kaip verslininkas. Tik dėl mokesčių mokėtojui žinomų priežasčių, galimai ginčo atveju, Pareiškėjas buvo išskaidęs verslo riziką. Dalis ginčo NT buvo įsigyta iš sutuoktinės valdomos bendrovės (duomenys neskelbtini), dalis iš Pareiškėjo valdomos bendrovės UAB „S“. Pavyzdžiui, UAB „G“ iš Pareiškėjo įsigijusi žemės sklypų masyvą, statė gyvenamuosius namus ir juos pardavinėjo. Dalis NT buvo parduota Pareiškėjo valdomai bendrovei UAB „S“, o ši bendrovė 2021-08-12 pirkimo–pardavimo sutartimi pardavė Pareiškėjui 85 proc. baigtumo gyvenamąjį namą adresu: (duomenys neskelbtini), su atitinkamomis sklypo dalimis bei 6 bendro naudojimo žemės sklypų dalis. Tam tikrais atvejais Pareiškėjas veikė ir sutuoktinės bendrovės vardu. Mokestinio ginčo medžiagoje nurodyta, jog UAB „G“ ir Pareiškėjas yra susiję asmenys (Pareiškėjas yra susijęs su UAB „G“ akcininku). Papildomai Komisija akcentuoja, jog Pareiškėjas yra savo srities profesionalas, turintis specialių žinių NT rinkoje, todėl pripažintina, jog NT buvo įsigytas ir parduotas ne tenkinti asmeninius poreikius, o veikiant profesionaliai (šiuo aspektu žiūrėti: LVAT 2021-02-10 nutartį adm. byloje Nr. eA-421-602/2021).

Taip pat sutiktina su Pareiškėjo skundo argumentu, jog vien tik turto įsigijimas ar tik pardavimas negali būti laikomas turto naudojimu siekiant gauti nuolatinių pajamų, t. y. ekonomine

veikla, kaip tai suprantama pagal 2006/112/EB Direktyvos 9 straipsnio 1 dalį bei PVMĮ 2 straipsnio 15 dalį. Be to, vien tik pardavimo sandorio apimtis negali būti kriterijus, pagal kurį asmens veikla gali būti pripažinta ekonomine veikla, patenkančia į Direktyvos 2006/112/EB ir PVMĮ taikymo sritį. Tačiau, nagrinėjant nekilnojamojo turto pirkimo / pardavimo cikliškumą ir vertinant jį su kitomis patikrinimo metu nustatytais faktinėmis aplinkybėmis (Pareiškėjo pasirinktą veiklos modelį, padalintą riziką / atsakomybę, Pareiškėjo turimas žinias, vystomą gyvenamųjų namų statybą, valdomų akcinių bendrovių skaičių), galima daryti išvadą, jog cikliškumas atspindi mokesčio mokėtojo elgesio pasikartojamumą. Tuo pačiu pastebėtina, jog teismai, vertindami greitą nekilnojamojo turto įsigijimą, jo pardavimą, įsigytą nemažą NT objektų kiekį, reikalauja mokesčių mokėtojams pagrįsti, jog jie veikė įgyvendindami savininko (kuris paprastai patenka į asmeninio turto valdymą), o ne prekybininko interesus (šiuo aspektu žiūrėti: LVAT 2020-05-13 nutartį adm. byloje Nr. eA-1789-575/2020). Pripažintina, jog tikrinamuoju laikotarpiu buvo įsigyti tik keli NT objektai, tačiau viename iš jų, padalinus į mažesnius sklypus, buvo siekta gauti didesnės prekybinės (ekonominės) naudos.

Dėl PVM apskaičiavimo. Iš mokestinio patikrinimo medžiagos nustatyta, jog apskaičiuojant PVM, mokesčio objektu buvo priskirtas šis NT:

- 1) 2018-05-25 (duomenys neskelbtini) mažaaukščių gyv. namų statybos paskirties sklypas su 5 kambarių butu (parduotas už 185 000 Eur);
- 2) 2020-(duomenys neskelbtini) 5 vienbučių ir dvibučių gyv. namų teritorijos sklypai su 2020 m. pradėtu statyti (baigtumas 20 proc.) namu (parduoti už 510 000 Eur);
- 3) 2021-09-15 (duomenys neskelbtini) naujos statybos vienbutis gyv. namas (parduotas už 120 000 Eur).

Mokestinio patikrinimo metu Pareiškėjui buvo apskaičiuotas 91 896 Eur mokėtinas į biudžetą PVM, atsižvelgiant į tai, jog PVM už 2018 metus neskaičiuojamas dėl nustatytų MAĮ 68 straipsnyje senaties terminų (PVM pradėtas skaičiuoti nuo 2019 m.) bei įvertinus aplinkybę, jog UAB „S“ išskyrė PVM (nesusidarė mokėtinas PVM²).

Pareiškėjas skunde Komisijai nurodė, jog analogiškai kaip ir su UAB „S“ PVM neturėjo būti skaičiuojamas nuo sandorių, sudarytų su UAB „G“ (konkrečiai aptariant 2020-09-16 pardavimo sandorį). Pasak Pareiškėjo, iš 2020-09-16 pirkimo–pardavimo sandorio dirbtinai mokesčių mokėtojui formuojama PVM prievolė jau yra sumokėta į valstybės biudžetą sekančiais žemės sklypų pardavimo sandoriais. T. y. visi UAB „G“ 2020-09-16 pirkimo–pardavimo sutartimi perleisti žemės sklypai buvo parduoti galutiniams vartotojams ir iš šių sandorių apskaičiuotas PVM yra sumokėtas į valstybės biudžetą. Mokesčių mokėtojui bendradarbiaujant su mokesčių administratoriumi paaiškėjo, kad Inspekcija neginčijo, jog UAB „G“ ir UAB „S“ yra sumokėjusi PVM nuo visų 2020-09-16 pirkimo–pardavimo sutartimi perleistų žemės sklypų. Galutinių vartotojų sumokėta PVM suma ženkliai viršijo mokesčių mokėtojui apskaičiuotą PVM sumą. Taip pat Inspekcija neginčijo, kad UAB „G“ ir UAB „S“ sudarytuose sandoriuose buvo sąžiningos, nesukčiavo ir nepiktnaudžiavo PVM srityje. Skunde Komisijai teigiama, jog mokesčių administratorius neginčijo, kad UAB „G“ turėtų teisę į PVM atskaitą, jeigu 2020-09-16 pirkimo–pardavimo sandoris būtų apmokestintas PVM.

Komisija, siekdama atsakyti į minėtą Pareiškėjo skundo argumentą dėl PVM apskaičiavimo teisingumo, nes mokestinio ginčo medžiagoje nebuvo pateikta ši aplinkybę patvirtinančių ar paneigiančių duomenų / įrodymų, kreipėsi į mokesčių administratorių dėl papildomų dokumentų gavimo. Pirmiausia, Komisija siekė išsiaiškinti, ar Pareiškėjo pateikta išrašyta PVM sąskaita faktūra (serija BAG Nr. 000001) yra pirminė bei, ar minėta PVM sąskaita faktūra buvo įtraukta į bankrutuojančios UAB „G“ atstovaujamos UAB „V“ bankroto administratoriaus S.P., PVM registrus. Inspekcija 2024-04-12 raštu nurodė, jog išmaniosios mokesčių administravimo sistemos (i.MAS) e. sąskaitų faktūrų teikimo posistemio (toliau – i.SAF) duomenimis, pateikta 2023-11-22

² 2021 metų rugsėjo mėn. nuo NT pardavimo pajamų 120 000 Eur turėjo būti apskaičiuota 20 826 Eur PVM, tačiau mokesčių administratoriui įvertinus tai, kad įsigyjant šį objektą UAB „S“ 2021-08-12 išrašė PVM sąskaitą faktūrą Nr.SV0148-1 bendrai 120 000 Eur sumai ir joje išskyrė 20 826,45 Eur pardavimo PVM, kurį deklaravo, Pareiškėjas galėjo šią sumą įtraukti į PVM atskaitą kaip pirkimo PVM, todėl mokėtinas PVM nesusidarė;

PVM sąskaita faktūra (serija BAG Nr. 000001) nebuvo pirminė. UAB „G“ 2023-04-28 patikslino Gaunamų sąskaitų registrą už 2020 metų rugsėjo mėnesį, papildomai įtraukdama Pareiškėjo 2020-09-16 išrašytą sąskaitą faktūrą BAG Nr. 000001 bendrai 750 000 Eur sumai, kurioje apmokestinamoji vertė nurodyta 352 061,33 Eur bei PVM – 73 932,88 Eur. Minėta sąskaita pasirašyta pardavėjo Pareiškėjo ir pirkėjo direktoriaus V.K. (asmuo direktoriumi buvo iki bankroto paskelbimo 2022-07-18). Nors buvo išrašyta sąskaita faktūra, i.SAF ji registruota kaip PVM sąskaita faktūra. Inspekcija pateiktame atsakyme pažymėjo, kad tokia sąskaita nebuvo apskaityta nei pirminiame 2020 metų rugsėjo mėnesio Gaunamų sąskaitų registre, nei vėliau, kai i.SAF 2 kartus buvo tikslinamas 2021 metais. Šis 2020 metų rugsėjo mėnesio Gaunamų sąskaitų registras dar kartą buvo patikslintas 2023-12-15, išbraukiant aukščiau minėtą sąskaitą faktūrą bei papildomai įtraukiant Pareiškėjo 2023-11-22 išrašytą PVM sąskaitą faktūrą BAG Nr. 000001 bendrai 750 000 Eur sumai, kurioje apmokestinamoji vertė nurodyta 421 485,72 Eur ir PVM 88 512 Eur; atitinkamai UAB „G“ buvo patikslinta 2020 metų rugsėjo mėnesio PVM deklaracija padidinant PVM atskaitą nuo 73 932,88 Eur iki 88 512 Eur. Pateiktame paaiškinime nurodyta, jog Pareiškėjas 2020-09-16 sąskaitos faktūros BAG Nr. 000001 mokestiniam patikrinimui nebuvo pateikęs (mokestinio patikrinimo pabaiga 2023-06-27).

Inspekcija, atsakydama į Komisijos klausimus, papildomai nurodė, jog operatyvaus patikrinimo metu UAB „G“ pateikė Pareiškėjo 2020-09-16 išrašytą sąskaitą faktūrą BAG Nr. 000001, tačiau, ar tokia sąskaita 2020 metais buvo apskaityta UAB „G“ buhalterinėje apskaitoje, bendrovės bankroto administratorius teigė duomenų neturintis. Į klausimą, kokių pagrindų buvo atlikti i.SAF patikslinimai bei kodėl skiriasi sąskaitoje faktūroje ir PVM sąskaitoje faktūroje nurodytos PVM sumos, bankroto administratorius nurodė, kad patikslinimai atlikti Pareiškėjo prašymu pagal jam apskaičiuotą PVM sumą, apie tai pažymėta ir pačioje PVM sąskaitoje faktūroje, nurodant Inspekcijos sprendimo datą ir numerį. Inspekcija konstatavo, jog 2020-09-16 sąskaita faktūra ir 2023-11-22 PVM sąskaita faktūra tuo pačiu numeriu BAG000001 bei tai pačiai bendrai 750 000 Eur sumai buvo išrašytos tam pačiam sandoriui, tik PVM sąskaita faktūra buvo patikslinta pagal galutinį Inspekcijos 2023-09-28 sprendimą dėl patikrinimo akto tvirtinimo. Taigi ji nebuvo pirminė.

Antra faktinė aplinkybė, kurią siekė išsiaiškinti Komisija, ar Inspekcijos turimoje Mokesčių apskaitos informacinėje sistemoje (MAIS) minėtas juridinis asmuo, kaip teigė Pareiškėjas, sumokėjo į valstybės biudžetą 88 512 Eur PVM. Inspekcija atsakydama į Komisijos klausimą, 2024-04-12 rašte paaiškino, jog MAIS duomenimis, UAB „G“ 88 512 Eur PVM į valstybės biudžetą nesumokėjo, o tik 88 512 Eur įtraukė į 2020 metų rugsėjo mėnesio PVM atskaitą, ją šia suma pasididindama, ir apskaičiavo gražintiną PVM; permoka buvo užskaityta kitų mokestinių laikotarpių įmokoms. Inspekcija papildomai paaiškino, jog įsigytus iš Pareiškėjo žemės sklypus UAB „G“ dar padalino į mažesnes dalis ir, pastačiusi gyvenamuosius namus bei juos pardavusi, PVM sąskaitose faktūrose nurodė kaip komplektus žemės sklypų su pastatais, atskirai neišskiriant žemės ir pastato verčių, UAB „G“ nuo parduoto nekilnojamojo turto apskaičiavo mokėtiną PVM. Kadangi pastatų vertė bendroje parduoto turto kainoje sudarė apie 93 proc., Inspekcijos vertinimu, UAB „G“ parduodama nekilnojamoji turtą didžiąja dalimi apmokestino tik savo sukurtą pridėtinę vertę (pastatytus namus), o nuo žemės vertės PVM nebuvo pilnai sumokėtas. Atitinkamai, mokesčių administratoriaus nuomone, Pareiškėjo teiginys, kad galutinių vartotojų sumokėta PVM suma ženkliai viršija jam mokestinio patikrinimo metu apskaičiuotą PVM sumą, vertintinas kritiškai.

Inspekcija nurodė, jog Vilniaus apygardos teismas tenkino Inspekcijos pareiškimą dėl bankroto bylos iškėlimo, nes UAB „G“ mokestinė nepriemoka sudarė 105 396 Eur, nutartis dėl bankroto bylos iškėlimo įsiteisėjo 2022-07-18. UAB „G“ statusas nuo 2022-07-20 – bankrutuojanti, nuo 2023-01-10 – likviduojama dėl bankroto. Šio sprendimo priėmimo metu UAB „G“ likviduota ir išregistruota iš juridinių asmenų registro³.

Inspekcija 2024-03-29 atlikto operatyvaus patikrinimo ataskaitoje Nr. (21.222 Mr) 1FR0760-1114 nustatė, jog pagal bankų pateiktą informaciją UAB „G“ laikotarpiu nuo 2020-03-02 iki 2020-05-07 banko pavedimais į Pareiškėjo sąskaitą pervedė iš viso 750 000 Eur (t. y. dar iki

³ <https://nemokumas.avnt.lt/public/case/<...>> (duomenys neskelbtini)

pirkimo–pardavimo sutarties pasirašymo 2020-09-16), gautas lėšas tą pačią dieną Pareiškėjas pervedė savo valdomai UAB „S“ kaip paskolas. Pareiškėjas papildomai pateikė jo paties 2023-11-22 išrašytą PVM sąskaitą–faktūrą BAG Nr.000001 (nors pats nebuvo PVM mokėtojas) dėl bendrovei „G“ parduoto 750 000 Eur vertės NT. Operatyvaus patikrinimo metu bankroto administratorius pateikė Pareiškėjo išrašytą sąskaitą faktūrą BAG Nr.000001 (išrašymo data nurodyta 2020-09-16) bendrai 750 000 Eur sumai su išskirta 73 932,88 Eur PVM suma, kurią kaip pirkėjas pasirašė ir UAB „G“ direktorius V.K., kurioje nurodyta, kad gyvenamasis namas su sklypu parduodamas už 324 005,86 Eur, 22,90 arų infrastruktūros žemės sklypai – už 65 994,14 Eur bei 36,01 arų gyvenamosios paskirties sklypai – už 360 000 Eur, kas, kaip teisingai buvo pažymėta, neatitiko 2020-09-16 pirkimo–pardavimo sutarties duomenų. Nurodyta, kad už parduodamą turtą turi būti apmokėta: į Pareiškėjo atsiskaitomąją sąskaitą 676 067,12 Eur bei į UAB „S“ sąskaitą – 73 932,88 Eur, kai faktiškai UAB „G“ už įsigytą NT (duomenys neskelbtini) mokesčių mokėtoju jau buvo sumokėjusi visą sumą 2020 m. kovo–gegužės mėn., t. y. dar iki pirkimo–pardavimo sutarties pasirašymo (2020-09-16). Inspekcija konstatavo, jog Pareiškėjas šioje sąskaitoje–faktūroje išskirto 73 932,88 Eur į biudžetą nesumokėjo, Pridėtinės vertės mokesčio mokėtoju neįregistruoto asmens mokėtino pridėtinės vertės mokesčio apyskaitos (FR0608) nepateikė. Operatyvaus patikrinimo metu padaryta išvada, kad sąskaita faktūra buvo išrašyta tik 2023 metais, vykdant Pareiškėjo kontrolės veiksmus.

Pareiškėjo atstovas 2024-05-01 pateikė papildomą paaiškinimą, nuroydamas, kad mokesčių mokėtojas pateikė iš nemokumo administratoriaus gautus teisiškai reikšmingus dokumentus dėl sudaryto mokestinės nepriemokos perėmimo. Paaiškino, jog Inspekcija savo pateiktoje informacijoje neginčija, kad UAB „G“ dar iki bankroto bylos iškėlimo yra sumokėjusi visą PVM, kiek tai susiję su iš Pareiškėjo įsigytų žemės sklypų tiekimu. Pareiškėjo nuomone, nesant ginčo dėl UAB „G“ teisės į atskaitą ir esant faktui, kad tarp mokesčių mokėtojų buvo susitarimas dėl mokestinės nepriemokos perėmimo, bet koks mokesčių mokėtoju skaičiuotinas PVM turėjo būti / turėtų būti padengtas UAB „G“ atskaitytina suma. Pasak Pareiškėjo, PVM skaičiavimas dabartiniu laikotarpiu būtų nesąžiningas, nes mokesčių mokėtojas patirtų PVM dydžio sumos žalą, kai valstybės biudžetas jokios žalos nepatyrė. Pareiškėjo sandoris dabartinėje situacijoje turi būti neutralus PVM prasme, nes visas PVM yra sumokėtas į valstybės biudžetą galutinių vartotojų. Taip pat Pareiškėjas pateikė duomenis, jog 2020-09-16 prašymais duoti sutikimą perimti mokestinę nepriemoką Nr. 1, Nr. 2, Nr. 3 susitarė su UAB „G“ dėl nepriemokos perėmimo. Šie prašymai, pasak Pareiškėjo, buvo pateikti ir kreditoriui – Inspekcijai.

Komisija, papildomai įvertinusi ginčo šalių patektą informaciją, pastebi, jog ginčo byloje nėra duomenų apie sandorių grandinėje Pareiškėjas → UAB „G“ sumokėtą PVM, neginčijant tolimesnės sandorių grandinės UAB „G“ → fiziniai asmenys / UAB „S“. Paminėtina, jog UAB „G“ atsiskaitė su mokesčių mokėtoju visoje sandorio apimtyje (pervedant visą 750 000 Eur), tuo pačiu, vėlesniu laikotarpiu UAB „G“ pasinaudojo PVM atskaita (pagal 2023-11-22 išrašytą PVM sąskaitą faktūrą). Antra, UAB „G“ bankroto administratorius negalėjo paaiškinti šios aplinkybės, nors jo sutikimu PVM sąskaita faktūra 2023-12-15 buvo įtraukta į Gaunamų sąskaitų registrą, kurioje nurodyta jau kita apmokestinamoji vertė 421 485,72 Eur + 88 512 Eur PVM. Atitinkamai UAB „G“ 2023-12-20 patikslino PVM deklaraciją (FR0600) už 2020 metų rugsėjo mėnesį, kurioje iš viso deklaruoti 42 454 Eur PVM apmokestinami sandoriai, kai PVM išskaito pirkėjas (PVMĮ 96 straipsnis), 12 289 Eur pardavimo PVM (PVMĮ 96 straipsnis), 119 675 Eur pirkimo PVM (iš jų 88 512 Eur padidinta PVM atskaita) bei apskaičiuotas 107 386 Eur gražintinas iš biudžeto PVM. Trečia, Pareiškėjo teigimu, jo mokestinė prievolė buvo 2020 m. perimta UAB „G“ (sudaryti mokestinės nepriemokos perėmimo susitarimai), tačiau nėra paminėta, kokių pagrindų Pareiškėjui yra pervedama visa 750 000 Eur suma.

Komisijos vertinimu, sandorio dalyje Pareiškėjas → UAB „G“ sandoris nėra neutralus PVM prasme, kaip teigia Pareiškėjas, nes mokestinio ginčo medžiagoje nebuvo pateikta duomenų apie Pareiškėjo PVM prievolės įvykdymą. Pateikti ankstesni mokestinės nepriemokos perėmimo susitarimai, kuomet PVM atskaita tikslinama vėliau, taip pat nepagrindė prievolės įvykdymo fakto.

Dėl apskaičiuoto GPM (antrasis mokestinis pažeidimas).

Iš mokesstinio patikrinimo medžiagos nustatyta, jog Pareiškėjui buvo apskaičiuotas 134 017 Eur mokėtinas GPM, taikant MAĮ 69 straipsnio nuostatas, bei 8 594,92 Eur mokėtinas GPM GPMĮ nustatyta tvarka. Pareiškėjas ginčo NT pardavimo pajamas 2018 ir 2020 metais deklaravo kaip neapmokestinamas, už 2021 metus mokesčio deklaracija nebuvo pateikta. Šioje ginčo dalyje mokesčiai apskaičiuotas pripažinus, jog, atkūrus dirbtines gyvenamosios vietos deklaravimo aplinkybes, gautos NT pardavimo pajamos (185 000 Eur iš turto adresu: (duomenys neskelbtini), pardavimo, 750 000 Eur iš turto adresu: (duomenys neskelbtini) pardavimo) turi būti kvalifikuotos kaip apmokestinamosios.

Istatymo leidėjui padidinus senaties terminą iki 10 metų, kuomet pajamos gautos už NT pardavimą laikomos neapmokestinamosiomis, buvo GPMĮ nustatytos kelios išimties, kuomet mokesčių mokėtojų pajamos laikomos neapmokestinamosiomis. Kaip teisingai pažymėjo abi ginčo šalys, pagal GPMĮ 17 straipsnio 1 dalies 54 punktą (prie neapmokestinamųjų pajamų) yra priskiriama – pardavus ar kitaip perleidus nuosavybėn Europos ekonominės erdvės valstybėje esantį gyvenamąjį būstą (įskaitant priskirtą žemę), kuriame gyventojas gyvenamoji vieta, deklaruota teisės aktų nustatyta tvarka, buvo trumpesnį, negu šios dalies 53 punkte nurodytą laiką, gautos pajamos, kurios per vienus metus nuo tokio būsto pardavimo ar kitokio perleidimo nuosavybėn yra panaudojamos kito Europos ekonominės erdvės valstybėje esančio gyvenamojo būsto, kuriame gyventojas teisės aktų nustatyta tvarka deklaruoja gyvenamąją vietą, įsigijimui. Tam, kad pagal GPMĮ 17 straipsnio 1 dalies 54 punktą pajamos būtų neįskaitomos į GPM apmokestinamąsias pajamas, turi būti nustatytos šios būtinosios sąlygos: 1) tokias pajamas asmuo gavo pardavęs ar kitaip perleidęs nuosavybėn Europos ekonominės erdvės valstybėje esantį gyvenamąjį būstą (įskaitant priskirtą žemę), kuriame jis trumpiau nei 2 metus teisės aktų nustatyta tvarka buvo deklaravęs gyvenamąją vietą; 2) pajamas iš tokio būsto pardavimo asmuo per vienerius metus nuo pardavimo panaudoja kito Europos ekonominės erdvės valstybėje esančio gyvenamojo būsto, kuriame jis teisės aktų nustatyta tvarka deklaruoja gyvenamąją vietą, įsigijimui.

Pareiškėjas, remdamasis skunduose ir paaiškinime pateikta informacija, laikosi pozicijos, kad mokesčių administratorius nepagrįstai atsisakė jam taikyti apmokestinimo lengvatą. Pasisakant dėl Pareiškėjo skundo motyvų, pirmiausia atkreiptinas dėmesys bei sutiktina su Inspekcijos pozicija, išdėstyta ginčijamame sprendime dėl GPMĮ 17 straipsnio 1 dalies 53 ir 54 punktuose nustatytos gautų nekilnojamojo turto pardavimo pajamų apmokestinimo lengvatos, kuri buvo nustatyta Lietuvos Respublikos 2008-12-23 GPMĮ 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 131, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 27, 29, 30 straipsnių pakeitimo ir papildymo ir Įstatymo papildymo 18 (1) straipsniu įstatymu Nr. XI-111. Iš aptarto įstatymo projekto aiškinamojo rašto turinio⁴ matyti, kad šių nuostatų atsiradimas buvo sąlygotas tuo metu buvusios ekonominės / finansinės krizės ir buvo skirtas sudaryti sąlygas mokesčių mokėtojams, kurie parduoda būtent asmeniniams tikslams (gyvenamajai vietai) naudotą nekilnojamojį turtą, nesuėjus tuo metu galiojusiam 3 m. terminui (praėjus kuriam, turto pardavimo pajamos būtų neapmokestinamos), gautų pajamų neapmokestinti, jeigu objekte buvo 2 metus deklaruota gyvenamoji vieta, arba jeigu gyvenamoji vieta deklaruota trumpiau nei 2 metus, tačiau gautos pajamos per 1 metus panaudojamos kitam tai pačiai paskirčiai skirtam turtui įsigyti. Mokesčio administravimo tikslais šios normos taikymą įstatymų leidėjas susiejo su gyvenamosios vietos deklaravimo faktu, deklaravimą vertindamas ne kaip savitikslių dalyką, o kaip juridinį faktą, įprastai pagrindžiantį realų mokesčių mokėtojo gyvenimą nurodytoje vietoje ir nekilnojamojo turto panaudojimą būtent tam tikslui, su kuriuo įstatymų leidėjas sieja gautų pajamų neapmokestinimo galimybę. Tačiau nei įstatymų leidėjo įtvirtintas šios teisės normos turinys, siejantis neapmokestinimo galimybę su gyvenamosios vietos deklaravimo faktu, nei Pareiškėjo nurodytos aplinkybės nesudaro pagrindo konstatuoti, kad mokesčių administratorius neturi teisinio pagrindo neleisti (arba priešingai, leisti) mokesčių mokėtojui pasinaudoti apmokestinimo išimtimi, nustatęs ir pagrindęs, jog vykdytų operacijų turinys ir juridiniai faktai neatitinka jų deklaruotų aplinkybių, remdamasis MAĮ 69 straipsnio 1 ar 2 dalies nuostatomis.

LVAT 2019-10-08 nutartimi adm. byloje Nr. eA-3822-968/2019 ir 2020-02-26 nutartimi adm. byloje Nr. eA-307-442/2020, pasisakydamas apie GPMĮ 17 straipsnio 1 dalies 54 punktą,

⁴ <https://e-seimas.lrs.lt/portal/legalActPrint/lt?jfwid=-f3xm4f95m&documentId=TAIS.333070&category=TAK>

paaikšino, jog įstatymo nuostata imperatyviai reikalauja, kad parduotame gyvenamajame būste būtų ir gyventojų gyvenamoji vieta, deklaruota teisės aktų nustatyta tvarka. Tačiau mokesčių mokėtojams piktnaudžiaujant įstatymo išimtimi, LVAT naujausioje teismų praktikoje, o būtent 2024-04-30 nutartyje adm. byloje Nr. eA-344-602/2024, pritarė apmokestinimo atvejams, kuomet mokesčių mokėtajai, siekiant mokesstinės naudos, fiktyviai deklaruoja gyvenamą vietą, tam, kad išvengtų mokėtinos GPM prievolės. Komisijos vertinimu, taikant GPMĮ išimtis, t. y. palankesnę apmokestinimo režimą, mokesčių mokėtojas turi būti sąžiningas. Atitinkamai, mokesčių administratorius, konsultuodamas telefonu mokesčių mokėtojus, vertina, kad informacijos klausiantis asmuo nesiekia dirbtinai sukurti mokesčines situacijas tam, kad būtų išvengta mokėtinų mokesčių.

Lietuvos Respublikos gyvenamosios vietos deklaravimo įstatymo (toliau – GVDĮ) 2 straipsnio 2 dalis nustatė, kad gyvenamosios vietos deklaravimas – gyvenamosios vietos adresą sudarančių ir kitų šiame įstatyme nustatytų duomenų pateikimas gyvenamosios vietos deklaravimo įstaigai. Patikrinimo metu pažymėta, jog nėra galimybės nustatyti, koks tikrasis Pareiškėjo gyvenamosios vietos adresas (faktiškoji gyvenamoji vieta), nes nuo 2017-01-21 iki 2017-02-28 Pareiškėjas buvo deklaravęs gyvenamąją vietą adresu: (duomenys neskelbtini) (turtas priklausė sutuoktinei), bei laikotarpiu nuo 2017-02-28 iki 2018-04-05 adresu: (duomenys neskelbtini) (turtas nebuvo asmeninė nuosavybė). Pasirašytoje 2017-09-15 reikalavimo teisių sutartyje su UAB „FL“ Pareiškėjo nurodytas adresas: (duomenys neskelbtini), nors tokiu adresu gyvenamoji vieta nebuvo deklaruota. Pasirašytoje 2018-05-01 paskolos (kredito) sutartyje su UAB „S“ nurodytas adresas: (duomenys neskelbtini) (NT nuosavybės teise priklauso sutuoktinei). Šeimos kredito unijos išrašuose už 2018–2021 metus nurodytas adresas: (duomenys neskelbtini), o 2018-05-22 sindikuotoje kredito sutartyje adresas: (duomenys neskelbtini). GPM deklaracijoje už 2018 metus laukelyje „gyvenamosios vietos adresas deklaracijos pateikimo metu“ nurodytas adresas: (duomenys neskelbtini), kuriuo gyvenamoji vieta buvo registruota nuo 2014-09-08 iki 2017-01-21. „C“ banko pateiktuose išrašuose už 2017–2018 metus nurodytas adresas: (duomenys neskelbtini), „S“ banko išrašuose už 2018 metus nurodytas adresas: (duomenys neskelbtini), o už 2020–2021 metus – (duomenys neskelbtini).

Papildomai aptariant Pareiškėjo šeimos deklaruotą gyvenamąją vietą matyti, kad Pareiškėjo sutuoktinės deklaruota gyvenamoji vieta nuo 2023-03-18 iki 2017-02-08 buvo adresu: (duomenys neskelbtini) (sutapo su Pareiškėjo deklaruota gyvenamąja vieta), nuo 2017-02-28 iki 2018-04-05 sutuoktinė buvo deklaravusi gyvenamąją vietą adresu: (duomenys neskelbtini) (Pareiškėjas išsiregistruoja, o sutuoktinė įsiregistruoja minėtu adresu), nuo 2018-04-05 iki 2022-05-09 – (duomenys neskelbtini) (Pareiškėjas deklaruoja gretiname NT (37A-2) gyvenamąją vietą nuo 2018-04-05 iki 2019-05-22). Pareiškėjas nuo 2021-10-17, o sutuoktinė nuo 2022-05-09 deklaruoja gyvenamąją vietą adresu: (duomenys neskelbtini). Aptariant nepilnamečių vaikų deklaruotas gyvenamąsias vietas matyti, jog jos sutapo su Pareiškėjo sutuoktinės deklaruota vieta. Taigi, Komisija susipažinusi su mokesčio ginčo medžiaga, pripažįsta, jog Pareiškėjas yra nenuoseklus, įvairiuose procesiniuose dokumentuose pateikdamas skirtingas (reikėtų suprasti ir deklaruotas) gyvenamąsias vietas, kas objektyviai leido Inspekcijai suabejoti mokesčių mokėtojo pateiktais paaikškinimais.

Aptariant faktinį Pareiškėjo gyvenamosios vietos nustatymą adresu: (duomenys neskelbtini), sutiktina su Inspekcija, jog mokesčių mokėtojas savo pozicija grindžia aplinkybėmis, kurios leidžia abejoti Pareiškėjo argumentų teisingumu. Iš viešojoje erdvėje pateikiamos informacijos⁵, (duomenys neskelbtini) ir (duomenys neskelbtini), yra sublokuoti gyvenamieji namai, kuriuose Pareiškėjo šeima 2018-04-05 deklaruoja gyvenamąją vietą (Pareiškėjas (duomenys neskelbtini), jo sutuoktinė su vienu iš vaikų – (duomenys neskelbtini)). Sutiktina su Inspekcijos patikrinimo metu nustatytomis faktinėmis aplinkybėmis, jog Pareiškėjas neturėjo galimybių gyventi (duomenys neskelbtini). Nors Pareiškėjas paaikšino, kad „sklype (duomenys neskelbtini) pasistačiau gyvenamąjį namą ir pradėjau jame gyventi jau 2017 metų gruodžio mėn.“, tačiau pirkėjo V.V. užsakyta 2018-05-14 turto vertinimo ataskaita paneigia šias faktines aplinkybes. UAB „JE“ vertintojas 2018-05-10 apžiūros metu NT užfiksavo nuotraukose, iš kurių matyti, kad pardavimo

metu namas buvo baigtas statyti, tačiau jo vidus neįrengtas – nėra grindų ir lubų, santechnika nesumontuota, tik išvedžioti laidai, patalpose pastatyti pastoliai, nėra durų, laiptai į antrą aukštą nebaigti ir nėra jokių sąlygų nuo 2018-04-05, kai deklaruota gyvenamoji vieta, jame gyventi.

Pareiškėjo teigimu, mokesčių administratorius visiškai neatsižvelgė ir į mokesčių mokėtojo pateiktą gyvenamojo namo adresu: (duomenys neskelbtini), baldų planą, pertvarų planą, santechnikos planą, šviestuvų planą, rozečių planą, grindų planą, lubų planą, apdailos planą ir baldų išklotines. Tai patvirtina, kad šis objektas buvo skirtas išimtinai mokesčių mokėtojo asmeniniams šeimos poreikiams ir nuolatiniam gyvenimui. Komisija su tokiais teiginiais negali sutikti, nes tikrinamuoju laikotarpiu Pareiškėjas turėjo ne vieną NT objektą, todėl išimtinai vertinti, kad namo baldų / apšvietimo schemos sudarymas siejamas su asmeniniais šeimos poreikiais, prieštarauja logikai. Tuo labiau, įvertinus turto vertintojo pateiktą informaciją, paminėtina, jog NT pardavimo metu namo sienos buvo tinkuotos, kas leidžia neginčijamai teigti, jog apšvietimo sistema name jau buvo išvedžiota, todėl natūralu, kad namo detaliame elektros sistemos plane iš anksto buvo numatytos baldų vietos.

Aptariant faktinį Pareiškėjo gyvenamosios vietos nustatymą adresais: (duomenys neskelbtini) ir (duomenys neskelbtini), matyti, kad 2020-02-21 išduotas statybą leidžiantis dokumentas, 2020-07-01 išduota pažyma apie statinio statybą be esminių nukrypimų nuo projekto, o pagal 2020-09-16 pirkimo–pardavimo sutartį Nr. DJ-6796 visi žemės sklypai su pradėtu statyti 50,87 kv. m. gyvenamuoju namu (baigtumas 20 proc., vid. rinkos vertė 9 300 Eur nustatyta 2020-04-15) vienu sandoriu buvo parduoti UAB „G“ už bendrą 750 000 Eur sumą (iš jų 5 vienbučių ir dvibučių gyvenamųjų namų teritorijų sklypai – po 90 000 Eur, susisiekimo teritorijų sklypas – už 40 000 Eur, rekreacinių teritorijų sklypas – už 200 000 Eur, pradėtas statyti namas – už 60 000 Eur). Pareiškėjas adresu: (duomenys neskelbtini), buvo deklaravęs gyvenamąją vietą nuo 2020-09-16 (turto pardavimo dienos) iki 2020-10-04, pagal 2023-02-01 paaiškinimą gyveno su drauge, bet daugiau duomenų nepateikė, tik nurodė, kad tai konfidenciali informacija. T. y. Pareiškėjas minėtu adresu buvo deklaravęs gyvenamąją vietą daugiau kaip 2 savaites, nes vėliau ją deklaravo adresu: (duomenys neskelbtini) (laikotarpiu nuo 2021-08-31 iki 2021-10-17).

Pareiškėjas skunde Komisijai pateikė detalią informaciją (registro išrašus, nuotraukas, sąskaitas), jog šiuo metu gyvena 17 proc. baigtumo name adresu: (duomenys neskelbtini), pažymėdamas, jog toks baigtumas yra numatytas tik dokumentuose. Pasak Pareiškėjo, namas yra baigtas statyti, jame nuolat gyvenama, prieinama komunikacija, nors sutarties su komunikacijas teikiančiomis bendrovėmis jis oficialiai negali sudaryti. Komisija, vertindama šias bylos aplinkybes, nurodo, jog NT (duomenys neskelbtini) gatvėje buvo parduotas, todėl būtų nesuprantama, kad Pareiškėjas, parduodamas turtą ir siekdamas pelno, pardavimo metu fiksavo ne realią situaciją, o tik nurodytą dokumentuose, tokiu būdu gaudamas ir mažiau pajamų. Mokesčių mokėtojas yra profesionalus NT vystytojas, kas leidžia teigti, jog jis negalėjo klysti ir aiškiai suprato sudaromų sandorių turinį. Taigi, kritiškai vertinamas Pareiškėjo teiginys, jog (duomenys neskelbtini) name, kuris buvo pastatytas ir parduotas 20 proc. baigtumo, Pareiškėjas galėjo faktiškai gyventi.

Nebekartojant Inspekcijos patikrinimo metu nustatytų faktinių aplinkybių, Komisija sutinka su mokesčių administratoriaus išvadomis, jog Pareiškėjas nepateikė neginčijamų įrodymų, jog gyvenamosios vietos deklaravimu NT objektuose, kurie vėliau buvo parduoti, siekė tinkamai informuoti apie savo gyvenamąją vietą, o ne siekė gauti mokestinę naudą. Viešoje erdvėje NT vystymo projektas adresu: (duomenys neskelbtini) buvo siejamas su Pareiškėjo bendrove UAB „S“ kas leidžia teigti, jog mokesčių mokėtojas iš anksto žinojo, kokius sandorius ir kokia apimtimi atlieka.

Dėl paskirtų sankcijų. Pareiškėjui dėl nustatytų pažeidimų buvo apskaičiuoti 18 946,90 Eur PVM ir 29 714 Eur GPM delspinigiai bei skirtos 27 569 Eur PVM ir 42 783 Eur GPM baudos.

Skundžiamame Inspekcijos sprendime pasisakyta, jog Pareiškėjo veikloje buvo nustatyta atsakomybę lengvinanti aplinkybė (asmuo bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi, neginčijo dalies nustatytų pažeidimų) bei buvo nustatytos atsakomybę sunkinančios aplinkybės, nurodytos MAĮ 140 straipsnio 4 dalies 1 ir 5 punktuose (apskaičiuojant GPM taikytos MAĮ 69 straipsnio 1 dalies nuostatos bei Pareiškėjo tyčiais veiksmais padaryta didelė žala biudžetui GPM

ir PVM prasme (nesumokėta didesnė kaip 500 bazinių socialinių išmokų suma), todėl Pareiškėjui buvo skirtos vidutinės 30 proc. dydžio 27 569 Eur (91 896 Eur x 30 proc.) PVM bauda ir 42 783 Eur (142 611,92 x 30 proc.) GPM bauda. Komisija įvertinusi baudos skyrimo aplinkybes, nustatytas dvi mokesčių mokėtojo padėtį lengvinančias ir dvi sunkinančias aplinkybes, sutinka su skirta vidutinio dydžio bauda.

Įstatymo leidėjas, įtvirtindamas įstatymines nuostatas dėl sankcijų taikymo mokesčių mokėtojui už mokesčių prievolių nevykdymą, taip pat numatė pagrindus bei sąlygas, kuriems esant, mokesčių mokėtojas gali būti atleistas nuo apskaičiuotų delspinigių / palūkanų / paskirtų baudų. Atleidimo nuo delspinigių / baudų / palūkanų tvarką reglamentuoja MAĮ 100 ir 141 straipsniai ir Atleidimo nuo baudų, delspinigių ir palūkanų taisyklės (toliau – Atleidimo nuo sankcijų taisyklės)⁵. Sprendžiant atleidimo nuo baudos sumokėjimo klausimą, akcentuotina, kad mokesčių mokėtojas turi pateikti pagrįstą ir motyvuotą atleidimo nuo baudos sumokėjimo teisinį pagrindą, numatytą MAĮ 141 straipsnyje bei įrodymus, kad mokesčių mokėtojas mokesčio, susijusio su paskirta bauda, sumą yra sumokėjęs (mokestis įskaitytas ir (arba) priverstinai išieškotas) ar šio mokesčio sumokėjimo terminas šio Įstatymo nustatyta tvarka yra atidėtas arba išdėstytas. Mokestinio ginčo medžiagoje nėra pateikta duomenų apie mokesčių sumokėjimą, todėl Komisija negali spręsti dėl Pareiškėjo galimybės būti atleistam nuo dalies / ar visos baudos sumokėjimo MAĮ 141 straipsnyje nustatytais pagrindais.

Aptariant PVM ir GPM delspinigių apskaičiavimą, byloje nebuvo pateikta nesutikimo argumentų dėl jų aritmetinio dydžio. Kadangi, Komisijos vertinimu, šioje ginčo medžiagoje pritrūko duomenų apie PVM neutralumo užtikrinimą, laikytina, jog šiuo pagrindu Pareiškėjui negali būti naikinami apskaičiuoti mokesčio delspinigiai.

Tačiau Komisija pažymi, jog Pareiškėjos skundo nagrinėjimas institucijoje užtruko, nes buvo kreiptasi į Inspekciją dėl papildomos informacijos gavimo, o UAB „G“ atžvilgiu buvo atlikti papildomi kontrolės veiksmai, todėl mokesčių mokėtojas yra atleidžiamas nuo apskaičiuotų mokesčio delspinigių už laikotarpį nuo skundo Komisijoje padavimo iki Komisijos šio sprendimo priėmimo dienos.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 100 straipsnio 2 dalimi, 141 straipsnio 3 dalimi, 155 straipsnio 4 dalies 1 punktu, 156 straipsnio 1 dalimi, n u s p r e n d ž i a :

1. Atnaujinti D.B. 2023-10-11 skundo nagrinėjimą.
2. Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2023-09-28 sprendimo dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (21.222 Mr)-FR0682-240 dalį.
3. Neatleisti D.B. nuo paskirtų mokesčio baudų ir delspinigių sumokėjimo, apskaičiuotų iki 2023-06-27 patikrinimo akto Nr. (21.222 Mr) FR0680-206 surašymo dienos.
4. Atleisti D.B. nuo pridėtinės vertės ir gyventojų pajamų mokesčių delspinigių sumokėjimo nuo skundo Mokestinių ginčų komisijoje prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės padavimo dienos iki šio sprendimo priėmimo dienos.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Regionų administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Regionų administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkas

Evaldas Raistenskis

⁵ Patvirtintos Valstybinės mokesčių inspekcijos 2004-07-26 viršininko įsakymu Nr. VA-144; nauja redakcija išdėstyta nuo 2012-10-07 (Žin., 2012, Nr. 116-5917).

Komisijos narė

Jurgita Narkevičiūtė

Komisijos narys

Andrius Venius

Komisijos narė

Vilma Vildžiūnaitė